

Leven met beperkingen... Hoe anders mag je zijn?

25 succesvolle diversiteitsprojecten

Auteur: Oude Avenhuis, A.

Redactie: Tekstburo Gort

Eindredactie: afdeling Communicatie MOVISIE

Fotografie: Daan Stringer (pagina 5, 6 en 9), Wim de Groot (pagina 19), Wim Salis (pagina 33), Janet de Jong (pagina 43) en Rebke Klokke (pagina 61). Met dank aan de fotografen van de in het boekje genoemde organisaties voor de overige foto's

Ontwerp en productie: Suggestie & illusie

Drukwerk: Libertas

ISBN: 978-90-8869-070-9

Bestellen: www.movisie.nl

© MOVISIE, juni 2011

Ministerie van Volksgezondheid,
Welzijn en Sport

 VSBfonds

Deze publicatie is tot stand gekomen dankzij financiering van het ministerie van VWS en VSBfonds.

Leven met beperkingen... Hoe anders mag je zijn?

25 succesvolle diversiteitsprojecten

Inhoud

Voorwoord	5
Beeldenstorm Karin Spaink op de Diversiteitsdag 2010	6
Onbeperkt meedoen in Deventer * Winnaar! Samen buurt maken!	10
Allochtone patiënten praten over kanker * Aanmoedigingsprijs Doorbreek het taboe	12
Community Breakfast Goede matches tussen Wajongers en werkgevers	14
De ambassadeur komt naar je toe Schakel tussen gemeenten en moeilijk bereikbare burgers	16
De integratieklas in Eindhoven Maatjes met leerlingen met een beperking	18
Discriminatie van vroegdove mensen Empowerment via YouTube	22
Doe mee aan een Prokkel * Eervolle vermelding Oprechte aandacht voor elkaar	24
Drempels in beeld met MakkerTV Jongeren met een beperking maken hun punt	26
Fennynet, een bijzondere datingsite Inclusief voor mensen met een beperking	28
Heb jij al een brugklastas? * Genomineerd Hulpmiddel voor visueel beperkte brugklasleerlingen	30
Hoezo steekje los? Meer begrip voor mensen met een psychische ziekte	34
Je kwetsbaarheid laten zien Expositie van mensen uit de psychiatrie	36

Ken Elkaar via maatschappelijke stage Gelijkwaardigheid voorop	38
Koor Onbeperkt Talent in Ede Zonder belemmering muziek maken	40
Kwartiermaken in Amsterdam-Oost Activiteiten in de buurt voor mensen met en zonder beperking	42
Met je ziekte aan de slag Arbeidsgerichte groepstraining voor chronisch zieken	46
Minder eenzaam via chatten * Genomineerd Ondersteuning op basis van gelijkwaardigheid	48
Ondernemen met een beperking Talentenbank met producten en diensten	50
Sportieve handy's in Rotterdam Sporten binnen een sociaal vangnet	52
Thomas gaat dood * Aanmoedigingsprijs Zorg in de laatste levensfase voor mensen met een verstandelijke beperking	54
Toegankelijk strand in Zeeuws-Vlaanderen Voor strandliefhebbers met een beperking	58
VN Verdrag nu waarmaken * Eervolle vermelding Rechten van mensen met een beperking	60
Volwassenen met een ASS aan het werk Individueel maatwerk	62
Wajongers laten stem horen! * Aanmoedigingsprijs Wajongers nemen heft in eigen hand	64
Zomaar een woonwijk in Julianadorp Bewoners met en zonder beperking wonen naast elkaar	66
Uit het Juryrapport MOVISIE Diversiteitsprijs 2010	68
Goeie match met VSBfonds	71
Dankwoord	72

Voorwoord

Leven met beperkingen, dat is het thema van de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010. Hoe is het om te leven met beperkingen en hoe gaat de omgeving ermee om?

MOVISIE heeft dit thema niet voor niets gekozen. Mensen met een beperking doen minder mee in de samenleving. Het Sociaal Cultureel Planbureau en het Nivel constateren dit al enkele jaren. De afgelopen jaren is er veel beleid ontwikkeld, bijvoorbeeld om mensen met beperkingen aan het werk te helpen. Maar desondanks is de arbeidsparticipatie van mensen met gezondheidsbeperkingen afgenomen. Ook zegt ruim de helft van de mensen met een beperking belemmerd te zijn in sociale contacten.

Kan het anders? Ik denk van wel. De voorbeelden van projecten in dit boekje laten dat ook zien. Ik hoop dat deze goede praktijken u inspireren om zelf te werken aan een inclusieve samenleving, een samenleving waarin iedereen meedoet.

Marijke Steenbergen

Raad van bestuur MOVISIE

Beeldenstorm

Karin Spaink op de Diversiteitsdag 2010

Veel handicaps zijn onzichtbaar. Voor een deel omdat mensen met een handicap zich van de weeromstuit minder in het 'gewone' leven kunnen begeven, voor een deel omdat de buitenwacht mensen met een handicap negeert, voor een deel omdat sommige handicaps zich aan het oog onttrekken. Niemand ziet iets aan de vrouw die haar voorvoet mist, aan de man die doof is, aan incontinenten mensen, aan mensen die chronisch pijn lijden, aan een man die een geavanceerde armprothese draagt, aan een vrouw die haar lamme arm in haar jaszak geschoven heeft. Maar ze zijn er wel, die onzichtbare handicaps.

Wanneer je informatie zoekt over gehandicapt zijn, word je overladen met informatie. Allemaal uiterst zinnig. Alleen wekt het verbazing hoe weinig er gezegd en geschreven wordt over wat het voor je *betekent* om een handicap te hebben. De onderliggende suggestie is onmiskenbaar. Niet zeuren: je mag blij zijn dat je leeft. Medisch en technisch gezien doen wij – de samenleving – wat we kunnen. En wanneer we de wereld nu maar toegankelijk genoeg maken, komt alles wel goed. Maar het komt juist nooit meer 'goed', er is iets met je lichaam, hoe dan ook, en daar heb je je houding tegenover te bepalen. Je lichaam en je beleving van dat lichaam wijken af van de norm.

Het moment waarop je je dat realiseert, kan hard aankomen. Maar dat is niet het enige. Je krijgt ook

te maken met de beeldvorming rond de begrippen 'invalide' en 'gehandicapt'. Voor een deel zijn dat de clichés van buitenstaanders, maar voor een ander deel – het lastigste deel – helaas ook die van jezelf. Je moet een privéstrijd voeren met je eigen vooroordelen.

Er zijn twee van zulke stereotypen. Tegenover de zielige invalide staat de opgewekte, altijd vrolijke gehandicapte, die zich manmoedig door het leven slaat, druk bezig de handicap te negeren of te compenseren. Sommige gehandicapte mensen zijn niet bij machte zich van die zieligheid los te maken. Voor hen is hun handicap allesbepalend geworden. Martelaarschap versus heldendom: feitelijk zijn het twee kanten van dezelfde medaille. Aan beide houdingen ligt het idee ten grondslag dat gehandicapt zijn (of: afzien, missen, 'niet normaal' zijn) en lijden één en hetzelfde zijn. Dat het een kwestie is van erop of eronder: hetzij de handicap overwinnen, hetzij door de handicap overwonnen worden.

Uiteindelijk zijn beide opties fataal: wanneer je lichaam en lijden, leven en afzien tot een onontwarbare kluwen verknoopt, ontnem je jezelf op voorhand de mogelijkheid om datzelfde lichaam als inventief te beschouwen. Om te kijken naar wat je wél kunt, of naar hoe je dingen anders kunt doen.

Uiteindelijk gaat het er niet om wie de baas is, jij of je handicap. Uiteindelijk gaat het erom dat je leert met je handicap overweg te kunnen. Je leeft noch ondanks, noch dankzij je handicap, je leeft mét je handicap. Een onlosmakelijk verbond. En dan kun je maar beter aan mekaar wennen.

Als iemand wel in staat is om af te rekenen met die akelige beeldvorming, is er altijd nog de buitenwacht. De beste manier om het ongemak van buitenstaanders weg te nemen, lijkt jezelf brutaal en met humor te presenteren. Dat zorgt ervoor dat niet-gehandicapten zich wat makkelijker een houding weten te vinden. Maar: dat legt de last steeds opnieuw bij de mensen met makke. Niet alleen moeten wijzelf wennen aan dat lastige lichaam van ons, niet alleen moeten we ons redden in een wereld die niet op handicaps en lichamelijk feilen is gebouwd, maar ook: wij moeten zorgen dat buitenstaanders wennen aan óns. Alsof we het al niet druk genoeg hebben.

Een karakteristiek van ernstige ziektes en handicaps is dat ze degenen die ermee te kampen hebben, makkelijk in een cultureel isolement plaatsen. Mensen die gehandicapt of chronisch ziek zijn, vallen uit het maatschappelijk denken en uit het sociale verkeer: je ziet ze zelden,

je spreekt er niet over, je hoopt dat ze beter worden, je stopt ze in ziekenhuizen en verpleeginrichtingen zodat hun verzorging en hun uiteindelijke dood professioneel geregeld kunnen worden and that's it. Mensen met wie iets is, worden zelden gezien – of afgebeeld – als deelnemers aan het maatschappelijk verkeer. Als burgers. Als professionals. Als kiezers. Als mensen met ideeën. Als mensen met een leven dat verder reikt dan die handicap of ziekte alleen. Laat staan als mensen voor wie hun fysieke makke normaal is geworden. Daarom denk ik dat het buitengewoon belangrijk is dat lek & gebrek, ziekte & zwakte, handicap & iets hebben zichtbaarder wordt. Niet in de vorm van het zoveelste diepte-interview over hoe het nu is om een dwarslaesie te hebben of om doof te zijn – juist niet. Duizendmaal liever zie ik ergens in de media – in het nieuws, in een soapserie, in een film, in een achtergrondrubriek, in een interview in een blad – iemand met wie iets loos is maar die over heel andere zaken spreekt. Iemand die iets heeft, maar die niet daarom ten tonele wordt gevoerd. Iemand die iets heeft en die niet wordt gereduceerd tot dat 'iets'. Ik zou graag willen dat beelden en verhalen van mensen met wie iets is, gangbaarder werden: normaler.

Die afwezigheid van beelden – van voorbeelden, van representaties - veroorzaakt een culturele leegte die het eens zo moeilijk maakt je een voorstelling te maken hoe het bij jou wordt, en bijgevolg: van hoe je verder moet, hoe je verder kunt, hoe je kunt zijn en hoe je kunt leven. Die ontstentenis van beelden maakt iets hebben tot een eenzaam avontuur, tot een kwestie die je in alle opzichten alleen moet uitzoeken, zonder voorbeel-

den, zonder iconen, zonder beeld om na te leven of je tegen af te zetten. Je bent onzichtbaar geworden. Jouw lichaam bestaat niet, sociaal gezien. Medisch wel, oh ja – medisch besta je wel degelijk. Maar je bent zoveel meer dan een medisch object alleen.

Die culturele leegte telt. Die benadrukt je ongewooneid, je abnormaliteit. Die maakt dat het moeilijker is om je aan andermans stereotypen te onttrekken, dat het moeilijker is je te richten op wat je wél kunt en op wat je wél wilt. Die maakt dat het moeilijker is om uit te vinden hoe, wie & wat je bent. Je moet eerst niet alleen door je eigen angst en vooroordelen heen, maar ook door die van je directe omgeving – en dat zonder

culturele voorbeelden, sociale beelden waaraan je je kunt optrekken.

Beelden wil ik, veel beelden. Opdat we wennen aan lichamen, aan mensen, waarmee iets is. Opdat we leren zien dat iemand die iets heeft, daartoe niet gereduceerd kan worden en meer is dan zijn of haar makke. Opdat we zien dat iets hebben niet ongewoon is en dat het al helemaal niet betekent dat je uitgerangeerd bent – dat je niet meer toonbaar bent, dat je niet meer gezien kunt worden – dat je voortaan alleen maar zult worden ontzien.

Karin Spaink

“Hoe anders mag je zijn?”

Onbeperkt meedoen in Deventer

Samen buurt maken!

Buurt maken, zeggen ze in Deventer. In een wijk doen buurtbewoners met en zonder verstandelijke beperking activiteiten: samen koken, theater maken, samen wandelen, elkaar optutten in een 'tutclub'. Zo leren buurtbewoners elkaar beter kennen. Met dit project 'Onbeperkt Actief' heeft Raster Welzijn de Diversiteitsprijs 2010 gewonnen.

Succesformule

Onbeperkt Actief is een formule waardoor bewoners met en zonder verstandelijke beperking in een wijk prettig met elkaar samenleven. Opvallend: niet het aanbod van organisaties maar de vraag van bewoners staat centraal. Wat vind jij leuk om met andere bewoners te doen? In Deventer blijkt dat bijna teveel om op te noemen: samen koken en eten, samen zingen, een buurtbarbecue, boerderijklassen...

Het succes van dit project zit in het samen doen en in de kleinschaligheid. In Deventer is dit project in twee wijken gestart met eenvoudige initiatieven zoals Potje van Otje. Vier buurtbewoners met een verstandelijke beperking en vier kinderen uit de buurt koken hierbij samen een maaltijd in de kinderboerderij. De koks nodigen iedere week een andere buurtbewoner aan tafel uit. Zo eet je niet alleen lekker, maar leer je ook meer mensen uit de buurt kennen. Juryvoorzitter Jetta

Klijnsma: "Nederland mist het buurtgevoel en dat krijgt vorm in Deventer met buurt maken."

Waarom?

Als mensen met een verstandelijke beperking zelfstandig of in woonvormen in de wijk gaan wonen, krijgen ze niet vanzelf sociale contacten. Daar is ondersteuning voor nodig, merkte Raster Welzijn. Samen met buurtbewoners, ouders, de gemeente, belangenorganisaties en allerlei (zorg) organisaties is Raster Welzijn dit idee gaan uitwerken.

Resultaten

- Potje voor Otje: 12 keer gestart met een nieuwe groep koks die steeds acht weken meedoen en gasten uitnodigen. Per sessie zitten zo'n 40 'nieuwe' gasten aan tafel.
- Twee keer een groot Kenniscafé voor zo'n 50 tot 60 bewoners en werkers uit die wijk.
- Theatervoorstelling 'Assepoester maar dan net iets anders'. Twee nieuwe voorstellingen in voorbereiding.
- Groot Potje van Otje Prokkeldiner.
- Boerderijklassen: op zaterdagmorgen in sessies van vier keer.
- Lady's special Tutklup: nagels lakken, haren in de krul, voetenbadjes. 4 keer georganiseerd.
- Wandelactiviteiten: buurtbewoners zetten routes uit en zo'n 20 wandelaars doen mee.

“Je ziet de beeldvorming veranderen”

Lia van Nimwegen, projectleider

- Uitgaansavonden voor jongeren met een lichte verstandelijke beperking – door hen zelf georganiseerd: NO LIMIT.
- 3D kaarten maken, een nieuwe rage. Trekt wekelijks zo'n 17 creatieve dames uit een buurt.
- Activiteiten als een kledjesmarkt en kerst inn.

Iets voor uw gemeente?

Andere gemeenten en welzijnsorganisaties kunnen de formule van Onbeperkt Actief zo overnemen. Het is eenvoudig op te pakken en kost volgens de organisatoren niet veel geld. Het is vooral een kwestie van enthousiasme, samen doen én volhouden. Denk niet dat het snel gaat. Kantelen in denken en doen kost gewoon tijd.

Tips uit Deventer

- Begin met een paar kleine initiatieven als voorbeeld.
- Ga uit van de vraag van bewoners in een bepaalde buurt, niet van uw eigen aanbod.
- Organiseer elke activiteit samen met buurtbewoners (met en zonder beperking).
- Het opbouwwerk is cruciaal om mensen met elkaar te verbinden; zorgorganisaties doen mee.
- Zorg voor een goed netwerk in de wijk.
- Een enthousiaste projectleider zorgt voor een proces van oppakken, meelopen en loslaten.

Samenwerkingspartners

Gemeente Deventer, Raster Welzijn, JP van den Bent stichting, Zozijn, De Parabool, Philadelphia Zorg, Vrijwilligers Centrale Deventer, MEE IJsseloevers, ouders, bewoners en vrijwilligers, Overijssel Platform VG, Ulebelt, Leeuwenkuil, the Mall, AH Vijfhoek, Theaterschip, Kunstcircuit, Latijnse School, St. De Klup, ARToMoNDO, Ieder 1, winkeliers en andere ondernemers.

Wat kost dit?

De gemeente betaalt 52.000 euro per jaar voor ontwikkelkosten en voor de kosten van de parttime projectleider.

Lia van Nimwegen

“Het mooie van dit project is dat je de beeldvorming ziet veranderen. Kinderen die bijvoorbeeld meedoen aan Potje van Otje zeggen vooraf vaak dat ze het een beetje eng vinden om te koken met mensen met een verstandelijke beperking. Eenmaal bezig merken ze dat deze mensen eigenlijk heel gewoon zijn.”

Meer weten?

www.rastergroep.nl

Allochtone patiënten praten over kanker

Doorbreek het taboe

Allochtone kankerpatiënten praten niet over hun ziekte, zelfs niet met hun eigen familie. Stichting Allochtonen en Kanker doorbreekt dit taboe. Het lukt de allochtone patiëntenorganisatie – de enige in Europa! – om een onzichtbare doelgroep te bereiken. Ruim duizend patiënten en hun familie zijn hiermee geholpen.

Succesformule

Een patiënt heeft een vertrouwenspersoon nodig, zeker een patiënt met kanker. Die mag er niet alleen voor staan. Dat is de visie van Stichting Allochtonen en Kanker maar dat is niet de enige reden dat deze stichting aan de weg timmert. Stichting Allochtonen en Kanker zet zich specifiek in voor allochtone patiënten die vaak nauwelijks durven te praten over hun ziekte. Ervaringsdeskundigen en vrijwilligers worden ingeschakeld om dit taboe te doorbreken. Zij spreken letterlijk de taal van de patiënten en kennen hun culturele achtergrond, opvoeding en religie. Alle betrokkenen bij de stichting komen uit de doelgroep zelf: zij zijn zelf kankerpatiënt of familie van een patiënt. Kracht van de stichting is dat zij een onzichtbare doelgroep zichtbaar weten te maken. Terecht scoort de Stichting Allochtonen en Kanker hoog in de periodieke spiegelrapportage van KWF over patiëntenorganisaties.

Waarom?

Zeven jaar terug kreeg de zoon van de heer Uygun op twintigjarige leeftijd kanker. Hij zocht naar informatie maar dat bleek niet eenvoudig. Hij ontdekte dat er in Nederland duizenden allochtone kankerpatiënten zijn die informatie nodig hebben over hun ziekte. Uygun merkte dat de taboesfeer bij allochtonen groot is. Allochtone patiënten praten niet over hun ziekte, zelfs niet binnen hun eigen familie. Samen met enkele andere allochtone patiënten besloot hij om een patiëntenorganisatie op te zetten. Op 17 december 2007 is Stichting Allochtonen en Kanker (SAK) opgericht. Juni 2008 is de stichting lid geworden van de Nederlandse Federatie van kankerpatiëntenorganisatie (NFK) en officieel erkend als patiëntenorganisatie.

Resultaten

- De Stichting heeft ruim 800 leden: patiënten en hun naasten.
- In acht steden is er wekelijks een inloopspreekuur.
- Er zijn meer dan 1000 patiënten geholpen.
- Er zijn 123 voorlichtingsbijeenkomsten georganiseerd (meer dan 3000 mensen bereikt).
- De stichting heeft ruim 50 actieve vrijwilligers.
- Samen met NFK is een trainingpakket ontwikkeld en wordt training gegeven aan de besturen en vrijwilligers van andere Nederlandse patiëntenorganisaties.

“Dit werk komt recht uit mijn hart”

Mehmet Uygun, voorzitter

- Er zijn 34 lezingen gegeven aan artsen, verpleegkundigen en huisartsen over communicatie met allochtonen.
- Vijftien ROC leerlingen hebben stage gelopen bij de Stichting Allochtonen en Kanker en een diploma behaald als (allochtone) zorgconsulent.

Iets voor uw organisatie?

De stichting traint samen met NFK vrijwilligers en bestuurders van autochtone patiëntenorganisaties. U leert dan meer over communicatie, lotgenotencontact, omgang met patiënten en familie, cultuur, religie en rituelen. Er zijn ook specifieke voorlichtingsbijeenkomsten over thema's als borstkanker, prostaatcancer en pijnbestrijding. Ook kunt u bij de stichting professionele expertise krijgen over andere ziektes zoals astma, diabetes, Alzheimer, nierpatiënten, hart- en vaatziekten.

Tips uit Amsterdam

- Geef een heldere en eenvoudige boodschap.
- Gebruik in de voorlichting niet te veel medische termen.
- Zorg dat vrijwilligers goed getraind en geschoold zijn.
- Maak een handig en leesbaar handboek voor de vrijwilligers.
- Ontwikkel kwaliteitscriteria vanuit het perspectief van allochtone patiënten voor professionals, zoals artsen, verpleegkundigen en verzorgenden.

- Geef voorlichting in moskeeën en vrouwencentra.

Samenwerkingspartners

KWF kankerbestrijding, NFK, ICKN, alle patiëntenorganisaties, zestien ziekenhuizen, dertien inloophuizen, lokale en landelijke Zorgbelangorganisaties, GGD's, huisartsen en allochtone organisaties.

Wat kost dit?

SAK wordt door KWF kankerbestrijding gefinancierd.

Mehmet Uygun

“Als vader en zoon hebben we hand in hand deze ziekte in de ogen gekeken. Wij wilden een goed voorbeeld zijn. Mijn zoon is na zeven jaar aan kanker overleden. Tijdens de herdenkingsdienst heeft mijn zoon een boodschap achtergelaten voor alle mensen: blijf de strijd tegen kanker voeren, blijf sterk en wees positief. Zoek ondersteuning bij de patiëntenorganisaties, het liefst bij SAK. Dat was de wens van mijn zoon en daarom komt dit werk recht uit mijn hart.”

Meer weten?

www.stichtingak.nl

Community Breakfast

Goede matches tussen Wajongers en werkgevers

Bekend maakt bemind. Dat is de gedachte achter de Community Breakfasts van het Revalidatiefonds. Een paar keer per jaar schuiven Wajongers in heel het land met potentiële werkgevers aan de ontbijttafel. De jongeren zoeken werk, de werkgevers zoeken werknemers. Maar willen ze werknemers met een beperking?

Succesformule

Een Community Breakfast biedt de informele setting van een ontbijttafel. Jongeren met een beperking en managers van bedrijven zitten aan één tafel en reiken elkaar de koffie aan. De werelden van beide groepen zijn heel verschillend. Via het ontbijt leren ze elkaar op een andere manier kennen waardoor de beeldvorming van beide kanten wordt bijgesteld. Bij zo'n ontbijt ontstaan soms ook goede matches tussen de Wajongers en de werkgevers.

Het succes van dit project zit ook in de gedegen voorbereiding. Deelnemende Wajongers krijgen vooraf een training. Zij leren om een gesprek met werkgevers te voeren. Vaak zijn ze onzeker of hebben ze slechte ervaringen met solliciteren. In de training leren ze hoe ze zichzelf kunnen presenteren en hoe ze hun competenties, zoals zelfkennis en doorzettingsvermogen, kunnen benoemen.

Waarom?

Het idee komt van het Revalidatiefonds. Het Revalidatiefonds financiert en initieert projecten op allerlei terreinen die ten goede komen aan mensen met een lichamelijke beperking of chronische ziekte. Het fonds heeft contact met hoogopgeleide en gemotiveerde jongeren die vanwege hun beperking moeite hebben om een baan te vinden. Omdat dit veelal te maken heeft met vooroordelen én omdat deze twee partijen elkaar niet tegenkomen bij een gewone werving, heeft het fonds de ontbijtformule bedacht. Via de Community Breakfasts worden vooroordelen uit de weg geruimd en worden jongeren gestimuleerd om zich te ontplooiën. Bewustwording plus actie dus.

Resultaten

- Landelijk zijn er ruim 15 ontbijten georganiseerd: per keer doen er 30 tot 60 mensen aan mee.
- Een paar jongeren hebben via het ontbijt een baan gevonden.
- Sommige bedrijven passen hun personeelsbeleid aan en hebben meer oog voor het aannemen van jongeren met een beperking.
- Sommige bedrijven creëren nu een leerplek voor mensen met een beperking.

“Wij hopen op een sneeuwbaaleffect”

Sara van der Weerd, projectleider

- Nieuwe netwerken ontstaan voor zowel jongeren als bedrijven.
- Alle deelnemers formuleren hun voornemens voor de toekomst: deze worden binnen drie maanden opnieuw aan de orde gesteld.

Iets voor uw organisatie?

Werkgevers en jongeren met een beperking kunnen gratis deelnemen aan dit ontbijt. Bedrijven kunnen een donatie geven en zich aanmelden als gastheer of gastvrouw. Wilt u meer informatie over het zelf organiseren van een Community Breakfast in uw regio, neem dan contact op met het Revalidatiefonds.

Tips uit Bunnik

- Betrek lokale bedrijven bij het initiatief.
- Sluit aan bij de trend van maatschappelijk ondernemen.
- Zorg voor sponsoring van de catering en de locatie .
- Zoek in de regio naar deelnemers op scholen voor voortgezet speciaal onderwijs, revalidatiecentra en UWV.
- Zet sociale media in om de jongeren te bereiken, bijvoorbeeld Facebook en LinkedIn.
- Zoek aansluiting bij een actuele bijeenkomst in de buurt.

Samenwerkingspartners

ABN AMRO Foundation (voorheen Fortis Foundation), Funktiemediair, UWV, scholen (waaronder REA Colleges), revalidatiecentra en de CG-Raad.

Wat kost dit?

Ongeveer 6.000 euro per bijeenkomst. Hierbij zijn locatie, catering en training van de jongeren gesponsord.

Sara van der Weerd

“Wij hopen op een sneeuwbaaleffect. We hopen ook dat werkgevers en Wajongers elkaar in de toekomst sneller zullen vinden. In enkele gevallen hebben jongeren via Community Breakfast een baan gevonden. Wij krijgen na elk Community Breakfast positieve reacties van jongeren en werkgevers. Een ontbijt blijkt een eenvoudige manier om mensen uit verschillende werelden met elkaar kennis te laten maken.”

Meer weten?

www.revalidatiefonds.nl

De ambassadeur komt naar je toe

Schakel tussen gemeenten en moeilijk bereikbare burgers

Wat doe je als burgers niet aan tafel komen tijdens de Wmo-vergaderingen? Cliëntenbelang Amsterdam heeft er een simpele oplossing voor gevonden. Ambassadeurs zoeken deze moeilijk bereikbare groepen persoonlijk op. De nieuwe manier van werken bevalt zo goed dat het beleid is geworden.

Succesformule

De ambassadeurs van Cliëntenbelang Amsterdam vormen een schakel tussen de gemeente en moeilijk bereikbare groepen burgers. Ze gaan de straat op, of naar dagactiviteitencentra maken contact met mensen waar de gemeente zelden contact mee heeft en geven hun signalen over de uitvoering van de Wmo door aan de gemeente. Tegelijk geven ze deze burgers voorlichting over de mogelijkheden van de Wmo.

Per doelgroep zijn er gemiddeld drie ambassadeurs actief. Zij hebben twee á drie keer per jaar een overleg met hun gemeentelijke contactambtenaar. De ambassadeurs zijn inmiddels veelgevraagde deelnemers aan werkgroepen, expertpanels en adviesgroepen. Als geen ander vertolken zij immers de ervaringen van de echt kwetsbare Amsterdammers. De ambassadeurs verzinnen zelf manieren om hun achterban te bereiken. Zij hebben ook creatieve manieren bedacht om aandacht

te vragen voor hun doelgroep (via radioprogramma, Loesje-actie, themacafés, de daklozendag).

Waarom?

Niet alle doelgroepen zitten aan tafel in Wmo-raden. Denk aan licht verstandelijk gehandicapten, doven- en slechthorenden, dak- en thuislozen en mensen met een psychiatrische beperking. De gemeente Amsterdam wil dat deze groepen ook participeren bij de Wmo. Daarom hebben zij Cliëntenbelang Amsterdam de opdracht gegeven om dit project te starten.

Resultaten

- Een nieuwe werkwijze om moeilijk bereikbare groepen te betrekken bij het beleid.
- Tijdens de voorlichtingen aan de achterban worden op jaarbasis drie tot vierhonderd mensen uit de doelgroepen bereikt.
- Mensen uit moeilijk bereikbare doelgroepen krijgen informatie die voor hen van belang is.

Iets voor uw organisatie?

Vindt u het moeilijk om uw achterban te bereiken? Zet ook ambassadeurs in. Cliëntenbelang Amsterdam heeft

“Ze spreken dezelfde taal”

Georgette Groutars, projectleider

het plan voor u klaarliggen. De werkwijze van de ambassadeurs is simpel, doeltreffend en makkelijk over te dragen. De baten overstijgen de lasten.

Tips uit Amsterdam

- Geef de ambassadeurs eerst een training.
- Ambassadeurs hebben een coach nodig bij het werk.
- Wijs een contactpersoon bij de gemeente aan die het leuk vindt om dit werk te doen.
- Zoek mensen die open staan voor een andere manier van communiceren.

Samenwerkingspartners

Clëntenbelang Amsterdam werkt samen met belangenorganisaties die de ambassadeurs ondersteunen en met de Dienst Wonen Zorg en Samenleven van de gemeente Amsterdam.

Wat kost dit?

1.500 euro per jaar vrijwilligersvergoeding per ambassadeur en gemiddeld 1.000 euro per jaar activiteitengeld per ambassadeur.

Projectleider Georgette Groutars aan het woord

“Het is prachtig om te zien dat de ambassadeurs naar hun achterban en lotgenoten gaan. Dat zijn maatjes in de inloophuizen. Ze geven voorlichting en informatie over de voorzieningen van de gemeente. Ze spreken dezelfde taal. Ambassadeurs krijgen een positie, ze krijgen zelfvertrouwen. Zij krijgen een bijzondere taak en ze zitten bij de gemeente aan tafel. Er wordt respectvol met elkaar omgegaan. Zij kunnen in korte zinnen precies vertellen waar wij 20 pagina’s voor nodig hebben. Daar kunnen wij nog iets van leren.”

Meer weten?

www.clientenbelangamsterdam.nl

De integratieklas in Eindhoven

Maatjes met leerlingen met een beperking

Integreren moet van twee kanten komen. Dat is de visie van het Novalis College in Eindhoven en die wordt niet alleen met de mond beleden. De school heeft een integratieklas voor leerlingen met een verstandelijke beperking. Daarnaast volgen alle leerlingen integratielessen.

Succesformule

Het Novalis College heeft een 'groep-in-school-model' ontwikkeld. Dat wil zeggen dat de school een groep leerlingen met verstandelijke beperking heeft opgenomen in de school. Deze groep heeft een eigen klas, een eigen lokaal, eigen onderwijs en een eigen mentor. Kracht van dit project zit in de integratielessen. Die zijn verplicht voor alle leerlingen, dus met en zonder verstandelijke beperking. De leerlingen zonder beperking zijn daarbij maatje van de leerling met beperking. Dit gebeurt in groepjes van vier: twee maatjes en twee leerlingen met een beperking. De wederzijdse beïnvloeding is groot. De leerlingen maken kennis met elkaar en dat verrijkt beide groepen. De reguliere leerlingen vinden het gewoon en doen hun best om de leerlingen met een beperking te helpen.

Waarom?

In 2005 hebben ouders, waarvan de kinderen in een integratieklas in het reguliere basisonderwijs zaten, het initiatief genomen om leerlingen met een beperking

een plek te geven in het voortgezet onderwijs. Het Novalis College in Eindhoven heeft dit idee overgenomen. De rector heeft samen met de docenten onderzocht hoe dit verder vorm kon krijgen. Vervolgens is het plan in de praktijk ontwikkeld.

Resultaten

- 12 leerlingen volgen integratielessen, dat wil zeggen dat ze reguliere (praktisch en kunstzinnige) lessen volgen.
- 400 leerlingen zonder beperking maken dagelijks kennis met leerlingen die anders zijn dan zichzelf.
- 24 reguliere leerlingen (12 buddy's en 12 begeleidende leerlingen voor de integratielessen) werken wekelijks samen met verstandelijk beperkte leerlingen.
- De sociale en communicatieve vaardigheden van leerlingen met en zonder beperking nemen toe.
- Reguliere leerlingen zijn enthousiast en willen graag maatje worden van de leerlingen met een beperking.
- Alle docenten die kunstzinnige of praktische vakken aanbieden, geven vanzelfsprekend integratielessen. Dat is het beleid.
- Reguliere docenten krijgen scholing op het gebied van leerlingen met een beperking en kunnen de mentor vervangen.
- Ambulante begeleiders coachen leerlingen en docenten.

“Ze kunnen zijn zoals ze zijn”

Ernest Dröge, projectleider

Iets voor uw organisatie?

Scholen die een integratieklas willen opzetten, kunnen het plan van aanpak uit Eindhoven overnemen. Regionale expertisecentra kunnen kennis opdoen over andere onderwijsvormen voor leerlingen met een beperking. En ook gemeenten kunnen zich laten inspireren door dit idee.

Tips uit Eindhoven

- Laat beide groepen leerlingen vertellen hoe ze een bepaalde situatie beleven.
- Laat leerlingen met een beperking in tweetallen integreren met twee leerlingen zonder beperking.
- Alles open bespreken geeft inzicht.
- Bied voorlichting aan in de lesgroepen.
- Wees niet veroordelend.
- Zet in op integratielessen waarbij voldoende sprake is van gelijkwaardigheid tussen de leerlingen.
- Focus je binnen de integratie op de creatieve, praktische en spontane vermogens van de Blauwe Bloemleerling.
- Stel één reguliere contactdocent aan voor het mee helpen coachen van de integratielessen en de contacten tussen de beide groepen leerlingen.

Samenwerkingspartners

Novalis College en Stichting Speciaal Onderwijs Eindhoven.

Wat kost dit?

Geen extra kosten.

Ernest Dröge

“Wat ik heel mooi vind, is de wijze waarop de leerlingen met elkaar omgaan. Hoe een reguliere leerling maatje wordt van een leerling met een verstandelijke beperking. Ze hoeven niet stoer te zijn, maar ze kunnen zijn zoals ze zijn. Dat maakt dat gedragsproblemen soms minder worden. Je moet ontzettend alert zijn op de onderlinge omgang tussen leerlingen. Je bent voortdurend bezig om doelen te stellen om de integratie zinvol te laten verlopen. Er ontstaat een verbondenheid tussen vier leerlingen: ze hebben speciale aandacht voor elkaar tijdens de integratielessen. Sommige leerlingen, met name autistische leerlingen, kunnen zelfstandig integreren in een lesgroep. Ook docenten worden beter in didactiek: ze maken de lesstof visueel in veel kleine overzichtelijke stapjes. Dat is prachtig om te zien.”

Meer weten?

www.novalis.nl

“ Oog hebben voor wat je wel kunt ”

Discriminatie van vroegdove mensen

Empowerment via YouTube

Kent u een film in gebarentaal? Kijk op YouTube naar de film 'Audisme: bestaat dat?'. Hierin vertellen vroegdove mensen over hun ervaringen met audisme, oftewel discriminatie en uitsluiting. Bijzonder: de verhalen in de film worden wekelijks aangevuld.

Succesformule

'Audisme: bestaat dat?' is een film waarin dove mensen aan elkaar vertellen over hun ervaringen met audisme. Audisme gaat over discriminatie van doven en slechthorenden. Via Youtube is een basisfilm verspreid. Daarin vertellen drie dove mensen over hun ervaringen en oplossingen. Kracht van dit project is dat het om een groeifilm gaat. Tijdens een bijeenkomst over audisme wordt een statief met een camera neergezet waar bezoekers voor de lens hun verhaal kwijt kunnen. Deze verhalen worden toegevoegd aan de basisfilm. Zo ontstaat een film van dove mensen zelf waarin hun ervaringskennis wordt vastgelegd en verspreid. Uiteraard vertellen de deelnemers aan de film hun verhaal in hun eigen taal. Uniek: voor het horende publiek is een voice-over en ondertiteling.

Waarom?

Dove mensen of mensen die minder goed kunnen horen, hebben vaak te maken met uitsluiting in de vorm

van discriminatie of een negatieve houding. Horende mensen zijn zich daar meestal niet van bewust. In 2008 heeft een dove professor uit USA een presentatie over audisme gehouden voor een select groepje dove mensen in Nederland. Om audisme te kunnen stoppen, is het van belang dat vroegdove mensen zich hiervan bewust worden, aldus de professor. En dat geldt ook voor horende mensen.

Resultaten

- Een film die verspreid is onder vroegdove en horende mensen via Youtube. Beleidsmakers hebben een dvd gekregen.
- De film wordt gebruikt als voorlichtingsactiviteit voor studenten op beroepsopleidingen.
- Twee vrijwilligers hebben 6 regionale en 2 landelijke bijeenkomsten georganiseerd.
- Er is een train-de-trainer cursus ontwikkeld voor 6 vrijwilligers.
- Vroegdove mensen zijn zich bewust van het bestaan van audisme in Nederland.
- Vroegdove mensen kunnen hun ervaringen met audisme met elkaar delen, zowel tijdens bijeenkomsten als in de film. Ze delen hun oplossingen ook met elkaar.
- Dove mensen kunnen actiever optreden tegen audisme in hun omgeving.

“Een wederzijds geven en nemen”

Gera Vonk-Huisjes, voorlichtster project 'Audisme'

Iets voor uw organisatie?

Het kijken naar de film levert inzicht op voor horende mensen, studenten aan beroepsopleidingen, professionals en politici in uitsluitingmechanismen en de negatieve effecten van beleid voor dove mensen.

Tips uit Houten

- Denk bij diversiteit ook aan vroegdove mensen.
- Maak vroegdove mensen zichtbaar in uw organisatie.
- Breng andere communicatiestijlen onder de aandacht.
- Laat de rijke taal van de vroegdove mensen – namelijk de Nederlandse gebarentaal - zien.

Samenwerkingspartners

Lid-organisaties van Dovenschap.

Wat kost dit?

1500 euro subsidie van het Drogefonds.

Gera Vonk-Huisjes

“Wat ik bijzonder vind is dat het leven van veel dove mensen een andere wending krijgt als zij onze DVD-film

hebben gezien. Wat hen vooral aanspreekt is de empowerment, waardoor zij beter in staat zijn om in deze maatschappij mee te draaien. Doven kunnen de horende maatschappij voorlichten zonder boos te worden. De DVD bevat een paar goede tips met argumenten dat wij meer voor onszelf moeten opkomen in de positieve zin van het woord. Om te beginnen met jezelf, met goede voorbeelden aan horende voorbijgangers, horende burens, horende collega's, horende winkeliers etc. Heel veel horenden zijn onwetend dat zij dove mensen op de schouders kunnen tikken als vorm van 'roepen'. Bij het spreken is elkaar aankijken normaal en geduld met elkaar hebben moet van twee kanten komen. Dove mensen zien hun rol nu in een ander perspectief. Het komt erop aan dat het geven en nemen wederzijds is in plaats van alleen maar nemen. Kortom een prachtig project om te mogen uitvoeren”.

Meer weten?

www.dovenschap.nl

Doe mee aan een Prokkel

Oprechte aandacht voor elkaar

Het tweede weekend van juni gebeurt het: duizenden mensen doen mee aan een Prokkel. Een prokkel is een prikkelende ontmoeting tussen mensen met en zonder verstandelijke beperking. Prokkelt u mee?

Succesformule

Een Prokkel is niet alleen een prikkelende ontmoeting, het is ook een nieuwe manier van organiseren. Daarbij staat oprechte aandacht voor elkaar centraal. Het gaat bij Prokkelen om het ontmoeten en verbinden. Drie tot vier mensen met verschillende competenties organiseren samen een Prokkel. Naarmate er meer verschillen zijn tussen die mensen, wordt de ontmoeting interessanter.

Kracht van de Prokkel is dat er geen vaste structuur is. Alles kan en alles is goed. Prokkelen krijgt mensen in beweging, is heel laagdrempelig en leidt tot blijvende contacten en tot begrip tussen mensen met en zonder verstandelijke beperking. Vanuit een positieve houding komen mensen in beweging en komt er veel creativiteit los.

Waarom?

Mensen met en zonder verstandelijke beperking ontmoeten elkaar niet zomaar. Daar moet je iets extra's

voor doen. Vanuit deze gedachte is het Prokkelen ontstaan. Acht landelijke organisaties uit de zorg hebben hiervoor de handen ineen geslagen. Zij hebben het initiatief genomen tot het oprichten van een landelijke verstandelijk gehandicapten Tweedaagse. Doel: zorgen dat mensen met een verstandelijke beperking meer integraal opgenomen worden in de samenleving

Resultaten

- In 2008 is er voor het eerst geprokkeld op 40 plekken in het land. In 2009 op 108 plekken en in 2010 op 173 plaatsen.
- Veel mensen ervaren hoe verrijkend het is om samen met mensen met een beperking activiteiten te ondernemen.
- Mensen zonder beperking worden ook op andere momenten actief
- Op lokaal niveau is er meer ontmoeting en verbinding tussen mensen met en zonder beperking
- Er zijn 36 Prokkelmenukaarten als inspiratie en voorbeeld voor anderen.
- De Prokkelstage in Nijmegen heeft in 2009 de Gouden Prokkel ontvangen. Dit Prokkelidee is in 2010 in twaalf andere plaatsen in het land opgepakt en uitgevoerd.

“Prokkel spreekt veel mensen aan!”

Marian Geling, initiatiefnemer

Iets voor uw organisatie?

Het is helemaal niet ingewikkeld om activiteiten met mensen met een verstandelijke beperking te bedenken en uit te voeren. Vorm een groepje mensen, bedenk iets wat u leuk vindt om te doen, betrek er mensen met een verstandelijke beperking bij en ga het gewoon doen!

Tips uit Apeldoorn

- Voor een ontmoeting heb je twee mensen nodig, dus ook voor een Prokkel.
- Een Prokkel is een positieve beweging en geeft veel dynamiek.
- Kijk naar de mogelijkheden - wat u zelf kunt en wat een ander kan - en niet naar de beperkingen. Neem dat als uitgangspunt voor een Prokkel.
- Zorg dat u een verbinding maakt tussen een reguliere organisatie (zoals een muziekvereniging) en een organisatie voor mensen met een verstandelijke beperking die met muzikale activiteiten bezig is.

Samenwerkingspartners

Circa 150 ondernemers en bedrijven, diverse gemeentelijke diensten, zorgaanbieders, scholen, zelfstandig ondernemers (initiatiefnemers), een fanfare, gymnastiek-

Wat kost dit?

Variërend van nul tot een paar 100 euro. Die worden door lokale bedrijven, fondsen, en soms gemeenten gefinancierd.

Marian Geling

“Ik vind het bijzondere dat Prokkel heel veel mensen aanspreekt, zowel ondernemers als scholieren, ROC-leerlingen, zorgaanbieders, welzijnsmedewerkers, gemeenteambtenaren en particulieren. Er zijn echt tal van prachtige, ontroerende voorbeelden te vinden op de website. Wat denk je van zes leerlingen techniek van het ROC die samen met zes verstandelijke gehandicapte jongens een auto uit elkaar gaan halen om te ontdekken hoe een auto werkt en ondertussen ook elkaar leren kennen. Of kinderen van de basisschool die samen met kinderen van het speciaal onderwijs een mooi schilderij maken of samen op een kinderboerderij aan de slag gaan?”

Meer weten?

www.prokkel.nl

Drempels in beeld met MakkerTV

Jongeren met een beperking maken hun punt

Drempels voor jongeren met een beperking? Bekijk ze zelf op YouTube. Met een mobiele cameraploeg helpt Makkers Unlimited jongeren om hun punt te maken. De zelfgemaakte filmpjes zijn een mooi voorbeeld van belangenbehartiging nieuwe stijl.

Succesformule

De cameraploeg van Makkers Unlimited bestaat uit jongeren met een beperking die willen laten zien waar zij in hun dagelijks leven tegenaan lopen. Hun eigen verhalen en initiatieven staan centraal. Met de filmpjes maken ze pijnlijk zichtbaar welke drempels er in het dagelijks leven zijn voor jongeren met een beperking. Kracht van dit project is dat de jongeren bijna alles zelf doen. Zij verzinnen zelf de onderwerpen, bepalen zelf welke drempels zij in beeld willen brengen en op welke manier. Het hele filmpje is van script tot montage een eigen product.

Waarom?

Veel openbare gebouwen zijn niet goed toegankelijk voor mensen met een beperking. Ook websites zijn voor blinden meestal niet toegankelijk. Jongeren kunnen bijvoorbeeld niet de gewenste opleiding volgen omdat ze het schoolgebouw niet in kunnen. Of ze kunnen niet

uitgaan omdat het café van hun vrienden niet toegankelijk is. In onze samenleving heerst een sterke beeldcultuur, zeker bij jongeren. Door het kijken naar een film ontstaat bewustzijn van de drempels die er zijn voor jongeren met een beperking.

Resultaten

- 8 filmpjes over 8 drempels op YouTube.
- De filmpjes kunnen vrij gebruikt worden bij de belangenbehartiging.
- Aandacht in regionale/lokale media over ongelijke toegang.
- Compilatie van beeldmateriaal over ongelijke behandeling van mensen met een beperking rond een concreet thema.
- Een geschoolde groep jongeren met een beperking in mediawerk.

Iets voor uw organisatie?

Kijk naar de filmpjes op YouTube. Hier ziet u hoe u de toegankelijkheid samen met jongeren met een beperking onder de aandacht brengt. U kunt de filmpjes gebruiken om een gesprek te openen of een activiteit te starten.

“Positief leren kijken naar wat je wel kunt”

Hester Rippen, initiatiefnemer

Tips van Makers Unlimited

- Geen ridders die voor gehandicapten ten strijde trekken. De jongeren zijn zelf de ridders. Laat jongeren met een beperking dus vooral zelf meedenken over de onderwerpen die zij van belang vinden.
- Zet de jongeren zelf in voor de uitvoering.
- Een goede voorbereiding is het halve werk. maak een realistische planning.

Samenwerkingspartners

Westmedia productions heeft de opleiding en professionele begeleiding verzorgd. De financiële middelen komen van de Nederlandse Stichting voor het Gehandicapte Kind, het Revalidatiefonds en Makers Unlimited.

Wat kost dit?

28.300 euro.

Hester Rippen

“Ik vind het heel mooi dat jongeren met een beperking zelf met het idee kwamen om een film te maken over de relatie tussen de jongeren en hun ouders.

Zij vinden dat ouders vaak te beschermend zijn naar jongeren met een beperking: soms worden ze met een fluwelen handschoen aangepakt. Het is aan de ouders om hun kinderen los te laten en zelfstandig te laten zijn. Maar het is ook aan de jongeren om zich los te maken van hun ouders. Dat is belangrijk om een goed gevoel over jezelf te krijgen. Als jongere kun je leren kijken naar wat je wél kunt en dat op een positieve manier inzetten. Uiteindelijk word je daar een vrolijk en zelfstandig mens van.”

Meer weten?

www.makersunlimited.nl/makkertv en
www.youtube.com/user/makersunlimited

Fennynet, een bijzondere datingsite

Inclusief voor mensen met een beperking

Een site alleen voor mensen met een beperking? De contactsite www.fennynet.nl bewijst dat het werkt. Honderden bezoekers gebruiken dit nieuwe platform om een partner, vriend of vriendin of mailmaatje te vinden. Veiligheid staat voorop.

Succesformule

Fennynet.nl is een veilige contactsite, alleen toegankelijk voor mensen met een verstandelijke beperking. Via de site kunnen ze op zoek gaan naar iemand met dezelfde hobby, vriendschap, een relatie of iemand om mee te mailen. Maar de website biedt meer: je kunt er een online fotoalbum aanmaken, een agenda bijhouden, deelnemen aan een forum, artikelen lezen en mailen met andere gebruikers. Lukt dit niet op eigen kracht, dan is begeleiding mogelijk. Zodra er een handje verschijnt op de site, weten de deelnemers dat er op de achtergrond iemand meekijkt en meehelpt. Sommige gebruikers zijn buddy en helpen nieuwkomers een eindje op weg.

Kracht van de site is dat deze exclusief is voor mensen met een verstandelijke beperking. Ze hoeven niet bang te zijn dat ze 'foute' contacten opdoen. De site is veilig en laagdrempelig. Ze hoeven ook niet bang te zijn dat er om hen gelachen wordt omdat ze spelfouten maken of hulp nodig hebben. Gebruikers voelen zich

door deze site minder geïsoleerd: er gaat een nieuwe wereld voor hen open.

Waarom gestart?

Veel mensen met een lichte verstandelijke beperking maken gebruik van Hyves, Facebook en MSN. Door hun grotere kwetsbaarheid en beïnvloedbaarheid komen ze soms in de problemen. Een alternatieve site is er echter niet. De site is opgezet voor cliënten die op zoek zijn naar iemand om gezellige dingen mee te doen, een vriend of vriendin of een relatie, of gewoon iemand om mee te praten over een gezamenlijke hobby.

Resultaten

- 300 mensen maken gebruik van de site, sommigen meerdere malen per dag.
- De capaciteit is meer dan tienduizend mensen.
- De meeste licht verstandelijk gehandicapten kunnen de site zelfstandig bezoeken: sommigen hebben hulp nodig.
- Mensen kunnen elkaar vertellen wat voor hen belangrijk is (bijvoorbeeld het kopen van kleding).
- Mensen voelen zich gewaardeerd als iemand hem of haar een bericht heeft gestuurd. Het gaat om de kleine dingen: een dagelijks 'zonnestraaltje'.

“Kleine dingen maken een wereld van verschil”

Willemijn Kivits, initiatiefnemer

Iets voor uw organisatie?

Elke stichting kan met een pilot beginnen om te kijken of het voor hen geschikt is. De site bewijst zichzelf, veel cliënten maken er graag gebruik van. Organisaties en begeleiding kunnen door middel van een uniek sms-systeem op de FennyNet site direct boodschappen overbrengen naar de cliënten.

Tips uit Guttecoven

- Geef cliënten de ruimte om zelf te experimenteren met de site.
- Denk aan sociale contacten in brede zin en niet alleen aan relaties.
- Voor de manager: probeer het gewoon uit en kijk wat het oplevert.
- Als de begeleiders een vraag hebben, dan kunnen ze per mail altijd contact opnemen met de beheerder.
- De site is er voor hetero- en homocontacten.

Samenwerkingspartners

Stichting Radar en stichting Pergamijn uit de regio Limburg.

Wat kost dit?

12 euro per cliënt per jaar (1 euro per maand).

Willemijn Kivits

“Ik ken een stelletje dat in een eigen huis woont en begeleid wordt vanuit de stichting. Zij waren op zoek naar meer sociale contacten. Via een begeleider kwamen ze bij mij terecht. Ik heb ze aangemeld en op de site hebben ze contact gelegd met een jongen die tien kilometer verderop woont. Deze jongen zingt heel graag Nederlandstalig, maar heeft geen enthousiast publiek. Dat stel is naar hem toe gegaan en hij heeft voor hen gezongen. Deze site zorgt ervoor dat de hobby een nieuwe betekenis krijgt en leidt tot nieuwe sociale contacten. Het ontroert mij als ik zie dat kleine dingen een wereld van verschil maken voor de gebruikers.”

Meer weten?

www.fennynet.nl

Heb jij al een brugklastas?

Hulpmiddel voor visueel beperkte brugklasleerlingen

Nieuw voor leerlingen met een visuele beperking die naar de brugklas gaan: de brugklastas. In deze tas zitten hulpmiddelen waarmee leerlingen op school kunnen vertellen over hun beperking. Handig als je in je nieuwe klas een spreekbeurt of presentatie moet houden.

Succesformule

Een laptop, memorystick, digitale leermiddelen... het zijn allemaal middelen waardoor jongeren met een visuele beperking 100% kunnen meedraaien in een klas. De brugklastas bevat een aantal van deze middelen waarmee de jongeren zelf kunnen laten zien hoe zij leven. Kracht van de tas zit in de timing: de tas is speciaal voor brugklassers gemaakt. Met de tas kunnen jongeren een nieuwe start maken op de middelbare school, zichzelf zelfbewust presenteren en allerlei ongewenste vragen voorkomen. Anders gezegd: de jongeren laten zien dat hun beperking niet een belemmering is om samen dingen te ondernemen, op stap te gaan en vrienden te worden. De inhoud van een tas is geënt op concrete, dagelijkse voorbeelden. De leerlingen kunnen de tas gratis aanvragen bij hun ambulante onderwijskundig begeleiders (Aob-ers). De jury van de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010: "Dit is het 'het ei van Columbus', het vraagt een actieve inzet van mensen met en zonder beperking."

Waarom?

De tas is een idee van ouders die hun kind met een visuele beperking weerbaar willen maken. Voor blinde en slechtziende kinderen is de overgang van basisonderwijs naar voortgezet onderwijs een grote stap. De tas helpt om de overstap naar het voortgezet onderwijs eenvoudiger te laten verlopen. FOVIG is een kleine vrijwilligersorganisatie van ouders van kinderen met een visuele beperking. FOVIG heeft in het kader van het Louis Braillejaar (2009) deze vraag opgepakt en heeft de veelheid aan ideeën, tips, informatie en hulpmiddelen samengevoegd in één pakket: de brugklastas.

Resultaten

- Ruim 150 leerlingen hebben een brugklastas.
- De jongeren kunnen met vertrouwen de stap naar de brugklas maken.
- Andere leerlingen en docenten krijgen begrip voor de leerlingen met een brugklastas.

Iets voor uw organisatie?

Bestel de brugklastas als u jongeren van 11, 12 en 13 jaar kent die een visuele beperking hebben. Met de informatie en hulpmiddelen uit de brugklastas worden deze jongeren toegerust om over hun beperking te vertellen.

“De tas laat zien dat je niet zo anders bent”

Gea Bouwman, vicevoorzitter

Tips uit Utrecht

- Ouders: vraag de brugklastas aan bij de Aob-er van de instelling. Bekijk samen met uw kind de inhoud van de brugklastas.
- Professional: als professional is het van belang om de jongeren met een visuele beperking met de brugklastas te zien staan.
- Leerlingen: laat de brugklastas met trots zien aan medeleerlingen en op school. Speel in de pauze het voelspel -boter-kaas-en eierenspel- met medeleerlingen.

Samenwerkingspartners

Viziris, Bartiméus en Koninklijke Visio.

Wat kost dit?

15 euro per tas, en de tas is gratis voor blinde en slechtziende kinderen en wordt verstrekt via de aob-ers.

Gea Bouwman

“Een klasgenoot vertelde over een slechtziende leerling: ‘je merkt eigenlijk niks aan hem; hij heeft alleen groter papier nodig.’ Ik vond het zo mooi gezegd. Het gaat natuurlijk niet om groter papier, maar om een groter

beeld. In de groep is je houding en gedrag het meest belangrijk. Hoor je er wel bij of hoor je er niet bij? Met de inhoud van de brugklastas laat je zien dat je eigenlijk niet anders bent dan de andere leerlingen. Soms is de brugklastas na een half jaar al versleten, omdat de tas zo intensief wordt gebruikt.”

Meer weten?

www.fovig.nl

“ Je kwetsbaarheid laten zien is ook je kracht ”

Hoezo steekje los?

Meer begrip voor mensen met een psychische ziekte

Praten over ervaringen in de GGZ? Speel het spel 'Een steekje los?'. Wie het spel speelt, is enthousiast, zelfs mensen die niet van spelletjes houden.

Succesformule

Een steekje los? Is een spel voor iedereen! Het spel bestaat uit 385 kaartjes met vragen en opdrachten. Die beslaan acht thema's: studie en beroep, vrije tijd, sociale contacten, relaties, thuis, gezondheid, hulp en zingeving. Spelers kiezen zelf een thema en kunnen vervolgens ook variëren in spelvorm: tekenen/uitbeelden, een woord raden, uitspraken, kennisvragen, levensvragen en foto's. Daarnaast zijn er kanskaarten.

Kracht van dit spel is dat grote levensthema's op een eenvoudige manier worden besproken. Mensen spelen het spel met elkaar, maar ondertussen bewandelen ze ook hun eigen pad, met hun eigen spiegel, hun eigen visie en eigen kwaliteiten. Ook een groot pluspunt: het spel is ontwikkeld door ervaringsdeskundigen, hulpverleners, re-integratieconsulenten, familie en vrienden. Het is volledig praktijkgericht.

Waarom?

Het is voor mensen met een psychische ziekte niet eenvoudig om na een opname terug te keren in de

maatschappij. Voor de buitenwereld is psychische problematiek vaak onzichtbaar en er wordt verwacht dat je normaal functioneert. Van binnen zijn mensen vaak met een gevecht bezig. Hoe geef je invulling aan de kwaliteit van leven, als je weet dat je een (chronische) psychiatrische ziekte hebt. Het spel helpt om met de omgeving hierover in gesprek te gaan.

Resultaten

- 650 spellen zijn verkocht, binnen 5 maanden.
- Een introductiefilmpje op www.eigenwijsspel.nl
- In wijk- en buurtcentra wordt het spel gespeeld door mensen met en zonder psychische ziekte.
- Binnen één week wilden 80 mensen aan de testfase meedoen.
- Het spel kunt u luchtig spelen, maar ook therapeutisch inzetten.
- Het spel is genomineerd voor de Agis Zorgverbeteraarsprijs 2010

Iets voor uw organisatie?

Als u meer begrip wilt kweken voor mensen met een psychische of lichamelijke ziekte, dan is dit spel uniek, flexibel en veelzijdig, voor iedereen die een raakvlak heeft met psychische gezondheid.

“De spelers houden zelf de regie”

Ellen Spanjers, projectleider

Tips uit Arnhem

- Leg op elke GGZ-afdeling zo’n spel neer.
- Speel het spel samen met lotgenoten in zelfhulpgroepen.
- Gebruik het spel als studiemateriaal op hogescholen en ROC’s.
- Volg de training voor spelleaders
- Het spel is een mooie start voor contact met onbekende mensen.
- Het spel is ook goed te gebruiken voor mensen met een lichamelijke beperking.
- Een uniek en origineel decembercadeau voor u en uw organisatie!

Samenwerkingspartners

Coproductie van Zorgbelang Gelderland en Identity Games.

Wat kost dit?

39,95 euro per spel.

Ellen Spanjers

“Mijn ervaring is dat psychische gezondheid belangrijk is voor alle mensen, niet alleen voor de psychiatrie, zoals

zo vaak wordt gedacht. Ook een lichamelijke ziekte heeft invloed op de psychische gezondheid en kwaliteit van leven. Dit spel is bijzonder geschikt voor mensen in de GGZ die elkaar nog niet goed kennen of mensen die zelf geen ervaring hebben met de psychiatrie. Juist deze diversiteit geeft een mooie interactie tussen mensen. Spelers zijn verrast dat het spel zo uitnodigend is en er zo’n prettig en vertrouwd gesprek ontstaat, terwijl mensen elkaar vooraf niet eens kennen. Ze kunnen zelf kiezen wat ze wel en niet vertellen en dat maakt het veilig, mensen houden zelf de regie. Dat vind ik van groot belang. Het spel sluit altijd aan bij de belevingswereld van de mensen zelf.”

Meer weten?

www.eigenwijsspel.nl

Je kwetsbaarheid laten zien

Expositie van mensen uit de psychiatrie

Letterlijk naar buiten treden met je psychische kwetsbaarheid? Photovoice heeft een methode ontwikkeld waarmee dit lukt. Het resultaat: een reizende expositie waarin cliënten uit de psychiatrie laten zien waar hun kwetsbaarheid ligt en tegelijk is dat ook hun kracht.

Succesformule

De methode van Photovoice begint met een cursus van acht bijeenkomsten. Daarin worden mensen zich bewust van stigma en zelfstigma en wat dat met hen doet. Ze werken toe naar een presentatie met hun foto en verhaal. De verhalen zijn de basis van een reizende expositie over stigma en zelfstigma. Deelnemers vertellen uit eigen ervaring over (zelf) stigma. Daarna gaan ze in gesprek met de zaal. Ieder vertelt over hun kwetsbaarheden, hun kracht en hoe dat voelt. De bedoeling is dat het publiek meepraat vanuit eigen ervaring en dat gebeurt ook. Iedereen kan meepraten is de boodschap. Photovoice leidt tot bewustwording van Herstel, Empowerment en Ervaringsdeskundigheid (HEE) van de mensen zelf.

Waarom?

In de GGZ is weinig aandacht voor stigma en zelfstigma van mensen. Dat remt het herstel en de terugkeer

in werk en samenleving. Er zijn nog steeds mensen die in eenzaamheid lijden aan psychische kwetsbaarheid. Zij durven niet naar buiten te komen. Vaak is hun eigenwaarde helemaal verdwenen. Daarom is deze methodiek ontwikkeld.

Resultaten

- Expositie met ingelijste foto's en een verhaal.
- 8 bijeenkomsten met een groep van 7 deelnemers en 2 begeleiders.
- 5 presentaties en exposities, o.a. in de GGZ, een kerk, maatschappelijke opvang en gemeentehuis.
- 300 toehoorders.
- Stigma en zelfstigma als taboe bespreekbaar maken.
- Presentatie bij het Landelijk Steunpunt Kwartiermaken.

Iets voor uw organisatie?

Scholen, UWV, werkgevers, politie, gemeenten en andere maatschappelijke organisaties: open uw ogen voor wat stigma met mensen doet. Nodig Photovoice uit voor een gesprek. Bied ruimte om te spreken over psychische problemen binnen uw organisatie.

“Onze samenleving heeft
kwetsbaarheid nodig”

Madeleine Prinsen, initiatiefnemer

Tips uit Tilburg

- Geef geen adviezen en tips.
- Treed in contact met mensen die een beetje vreemd zijn.
- Durf de ander echt te zien en te ontmoeten.
- Praat vanuit eigen ervaringen.
- Maak ruimte voor psychische kwetsbaarheid in uw organisatie.

Samenwerkingspartners

GGZ Breburg, Trimbos Instituut.

Wat kost dit?

De cursus kost ongeveer 2.000 euro; de presentatie kost 400 euro.

Madeleine Prinsen

“Ik heb veel meer last gehad van het stigma en zelf-stigma rondom gekte, dan van de psychische kwetsbaarheid zelf. Naar mijn idee heeft onze samenleving kwetsbaarheid nodig. Tijdens onze presentatie in het gemeentehuis vertelde een mevrouw dat ze erg ontroerd was door ons verhaal. Haar dochter was depressief

en wist niet of ze dit op haar werk moest vertellen. Een politieagent vertelde over een collega die psychotisch werd en over zijn betrokkenheid daarbij. Soms komen er heel pijnlijke dingen naar boven. Durf je je familie uit te nodigen voor zo’n bijeenkomst als er geen contact meer is met de familie? De presentaties ervaar ik als pijnlijk maar ook als helend. We kunnen namelijk ook ontzettend lachen om ons lijden!”

Meer weten?

M.prinsen@ggzbreburg.nl en D.Leenders@ggzbreburg.nl

Ken Elkaar via maatschappelijke stage

Gelijkwaardigheid voorop

Hoe leerlingen met en zonder beperking elkaar echt leren kennen? Via een maatschappelijke stage! Het project Ken Elkaar heeft een formule ontwikkeld waar alle scholen in Nederland van kunnen profiteren.

Dus pak die handschoen op!

Succesformule

Het gewone en het speciale bij elkaar brengen, dat is het idee achter het project Ken elkaar.

Zeer moeilijk lerende leerlingen uit het speciaal onderwijs en leerlingen uit het regulier voortgezet onderwijs maken kennis met elkaars leefwereld.

Samen lopen ze een maatschappelijke stage waarmee ze dus ook meteen een stap zetten in de maatschappij. Gelijkwaardigheid staat voorop: bij de ene activiteit neemt de HAVO/WVO leerling het voortouw en bij de andere activiteit de Zmlk-leerling. Zij worden begeleid door vrijwilligers.

Kracht van dit project zit in het feit dat de activiteiten leuk en uitdagend zijn voor beide groepen. Dat lukt doordat er volop ruimte is voor de eigen inbreng van de deelnemers. Bij de ontmoeting spelen nieuwsgierigheid en spanning een rol. Leerlingen maken zich soms zorgen dat de ander op hen neer zal kijken. Maar in de praktijk is eerder het tegendeel het geval.

Waarom?

Leerlingen met een handicap leven in een andere wereld dan leerlingen zonder handicap. Dat merkte de projectleider toen de dochter van een collega op school voorlichting kreeg van een mevrouw met één been. Zoiets had het meisje nog nooit gezien of meegemaakt! Het project Ken elkaar is ontwikkeld om de wereld van leerlingen met en zonder handicap bij elkaar te brengen. Een tweede reden is dat scholen voor speciaal onderwijs (VSO-ZMLK) niet verplicht zijn om maatschappelijke stages te doen. MEE is op zoek gegaan naar mogelijkheden voor deze leerlingen om wél een maatschappelijke stage te doen.

Resultaten

- Ruim 130 leerlingen hebben een maatschappelijke stage gedaan.
- Slotmanifestatie in een wijkcentrum.
- Er zijn creatieve activiteiten georganiseerd in een wijkcentrum.
- Er is gecollecteerd voor een goed doel in een woonwijk.
- Er zijn schilderijen gemaakt en opgehangen in wooncentra voor ouderen.
- Er is een bezoek gebracht aan de voedselbank.

“Leerlingen leven in gescheiden werelden, dat moet veranderen!”

Frank Schneider, projectleider

Iets voor uw gemeente?

Wilt u ook twee bijzondere groepen leerlingen bij elkaar brengen? Volg het voorbeeld van Ken elkaar en laat de leerlingen samen leuke activiteiten organiseren.

Tips uit Alkmaar

- Bereid de leerlingen voor op de stage.
- Zorg voor deskundigheidsbevordering van de vrijwilligers.
- De stage moet een keuze zijn voor alle leerlingen.
- Investeer in de samenwerking met scholen.
- Zorg dat de activiteiten op beide scholen plaatsvinden.
- Breng het project onder bij de plaatselijke coördinator maatschappelijke stages zodat continuïteit is gewaarborgd.

Samenwerkingspartners

Lokale welzijnsorganisaties, vrijwilligerscentrales, scholen voor speciaal voortgezet onderwijs, scholen voor regulier voortgezet onderwijs en diverse andere organisaties, zoals de voedselbank.

Wat kost dit?

Er is subsidie aangevraagd voor de ontwikkelkosten van

Frank Schneider

“We hebben met havoleerlingen een groepssollicitatie gedaan. Aan de leerlingen is gevraagd of ze iemand met een handicap kennen. Opvallend was dat niemand in die groep iemand kende. Dat bevestigt het beeld dat deze leerlingen in gescheiden werelden leven. De leerlingen blijven van hun vijfde tot hun twintigste in het speciaal onderwijs. Dat moet in onze samenleving veranderen! Een mooi voorbeeld van een gezamenlijke activiteit is het ‘dierbare dingen doosje’. De leerlingen nemen iets bijzonders mee van huis en vertellen elkaar daarover. En van al deze voorwerpen wordt een tentoonstelling georganiseerd.”

Meer weten?

www.meenwh.nl of stuur een mail: fschneider@meenwh.nl

Koor Onbeperkt Talent in Ede

Zonder belemmering muziek maken

Veertig mensen zingen de sterren van de hemel in het koor Onbeperkt Talent in Ede. Iedereen die kan zingen, is welkom: mensen met en zonder beperking. Verder is belangrijk dat je gelijkwaardig met elkaar omgaat.

Succesformule

Het koor Onbeperkt Talent bestaat fifty fifty uit mensen met en zonder beperking. Meerstemmig zingen is het uitgangspunt. Iedereen die op dit koor zit kan zingen en iedereen doet volwaardig mee. Het koor is beslist geen therapievorm. Er zijn ook geen begeleiders of vrijwilligers voor het begeleiden van koorleden. Als dat nodig is, helpen de koorleden elkaar en dat gebeurt op een vanzelfsprekende manier. En als je elkaar in je waarde laat, dan zijn ieders beperkingen geen belemmering om heerlijk muziek te maken!

Kracht van Onbeperkt Talent zit in de dirigent. De dirigent wil het koor naar een hoger niveau tillen en dat lukt haar ook. Zij heeft het talent om iedereen te stimuleren en muzikaal uit te dagen. Het is haar eveneens gelukt om er een hechte groep van te maken. Koorleden ontmoeten elkaar ook buiten het koor.

Waarom?

Dirigent Karen Brouwer nam in 2005 het initiatief om een

koor op te zetten voor mensen die niet bij andere koren terecht kunnen maar wel goed kunnen zingen. Ze zocht contact met Welstede Ede die vrijetijdsbesteding biedt voor mensen met een beperking. Na drie jaar is de stichting Onbeperkt Talent opgezet.

Resultaten

- Het koor telt 44 koorleden die trouw repeteren.
- Het koor zingt meerstemmig en de kwaliteit is goed.
- Per jaar zijn er minimaal 6 optredens, waarvan één groot concert dat de stichting zelf organiseert.
- Groot concert in 2010, samen met het koor Solution Ede, een koor waarbij de combinatie van muziek en levensvisie centraal staat.
- Optredens en concerten worden goed bezocht: grote concerten tellen vaak 300-400 bezoekers.
- Er wordt met andere partijen samengewerkt om in heel Nederland dergelijke koren op te zetten
- Er is samenwerking met anderen om ervaringen uit te wisselen, zoals bijvoorbeeld met een school voor Zeer Moeilijk Lerende Kinderen, die zo hebben ontdekt dat ze ook meerstemmig kunnen zingen.

Iets voor uw organisatie?

Dit koor is vernieuwend en kan een voorbeeld zijn voor andere regio's. Iedereen kan een koor zoals Onbeperkt

“Er zijn hier geen vrijwilligers,
iedereen is koorlid”

Marjo Sikkers, voorzitter

Talent opzetten en luisteraars verrassen met een kwalitatief goed optreden. Het advies van de dirigent is: werk altijd vanuit een visie van gelijkwaardigheid.

Tips uit Ede

- Zoek een dirigent die muzikaal goed is en goed kan omgaan met verschillende mensen in één groep.
- Zoek vrijwilligers met verschillende kwaliteiten. Denk aan organiseren, zaken regelen, financiën, PR.
- Zoek in de startfase ondersteuning van een welzijnsorganisatie of een MEE organisatie.
- Zoek contact met bedrijven en fondsen voor het verwerven van geld.
- Zorg voor veel PR rondom de optredens en concerten, waardoor mensen in de omgeving bekend raken met het koor.

Samenwerkingspartners

Welstede, MEE Veluwe. Voor PR en sponsoring wordt samengewerkt met plaatselijke media, bedrijven en maatschappelijke organisaties.

Wat kost het?

De koorleden betalen 10 euro contributie per maand. Van deze opbrengsten kan het grootste deel van de vaste

kosten worden betaald: dirigent en zaalhuur. De kosten van een concert zijn drie à vierduizend euro. Deze kosten worden opgebracht door kaartverkoop, sponsoring en fondswerving. De gemeente Ede geeft koren een waardeeringssubsidie en waarschijnlijk hebben andere gemeenten dat ook.

Marjo Sikkers

“Mensen uit het koor zeggen vaak: er zijn hier geen vrijwilligers, iedereen is koorlid. We ontkennen de beperking niet, maar het heeft geen invloed op de onderlinge omgang met elkaar. Als iemand iets niet kan, is er altijd wel iemand anders die het oppakt. Er zijn bijvoorbeeld mensen die geen Engels kunnen lezen. Een van de koorleden vertaalt nu die teksten in een fonetisch schrift. Iemand die moeilijk loopt, wordt regelmatig ondersteund door andere koorleden en dan maakt het niet uit wie die ondersteuning biedt. Zelf heb ik veel geleerd over hoe belangrijk de gelijkwaardige omgang met elkaar is. Ik zie mensen die zo oprecht, spontaan en positief in het leven staan dat ik dat als levenskunst zie. Daar leer ik zelf ook van.”

Meer weten?

www.onbeperkttalent.nl

Kwartiermaken in Amsterdam-Oost

Activiteiten in de buurt voor mensen met en zonder beperking

Een modeshow voor jongeren met en zonder verstandelijke beperking, een judocursus voor kinderen met een beperking... In Amsterdam-Oost gebeurt het gewoon. Kwartiermakers brengen hier buurtgenoten met en zonder beperking bij elkaar. En dat levert mooie ontmoetingen op!

Succesformule

Stel, u wilt dat met een verstandelijke beperking in hun eigen buurt kunnen meedoen aan activiteiten voor alle buurtbewoners. U weet dat dit niet vanzelf gebeurt. Wat nu? De Amsterdamse Stichting Prisma heeft het wiel uitgevonden. Met het project Kwartiermaken maken kwartiermakers de weg vrij voor mensen met een verstandelijke beperking. Steeds wordt één gebied of stadsdeel gekozen waar mensen met en zonder beperking met elkaar in contact worden gebracht. Dit gebeurt in een snelkookpan van anderhalf jaar.

Het succes van dit project zit in het draagvlak. Prisma zoekt eerst samenwerkingspartners en legt vervolgens de afspraken vast in een samenwerkingsovereenkomst. Er is een feestelijke aftrap met veel PR waarmee draagvlak in de wijk wordt gecreëerd. Vervolgens starten de kwartiermakers allerlei activiteiten in de buurt waar mensen met en zonder beperking expliciet voor worden uitgenodigd: een modeshow, een cursus kleding pinnen, een judocursus, het sinterklaasfeest.

Waarom?

In een woonbuurt zijn de levens van mensen met en zonder verstandelijke beperking totaal gescheiden. Het enige wat hen bindt, is de buurt. Om contacten te stimuleren en integratie te bevorderen, heeft Prisma gekozen voor het project Kwartiermaken. Vrijtijdsbesteding is de insteek.

Resultaten

- De Fashion show: 27 jongeren met en 27 jongeren zonder verstandelijke beperking organiseren samen een professionele modeshow, met 5 vrijwilligers en 170 mensen publiek.
- Een structurele cursus Kleding pinnen.
- Ander(s) Ontmoeten: elf ontmoetingen voor buurtbewoners met (179) en zonder (67) verstandelijke beperking, zoals samen eten, dansen en sporten.
- Mensen met een verstandelijke beperking vinden nu zelfstandig hun weg in de buurt
- Expeditie Oost door buurtbewoners met (10) en zonder (40) verstandelijke beperking.
- Acht kennisbijeenkomsten en zeven artikelen in de lokale krant.
- Er zijn drieduizend folders verspreid met een helder overzicht wat er in de buurt te doen is.
- 68 kinderen met een verstandelijke beperking hebben

“Een rijk gevoel om al die mensen bij elkaar te hebben”

Karen Soeterik, projectleider

voor het eerst het buurtcentrum bezocht, tijdens het Sinterklaasfeest.

- Er is een judocursus opgestart voor kinderen met een verstandelijke beperking. Twee kinderen uit reguliere groepen assisteren bij de judoles. Kinderen met en zonder beperking doen samen het judo-examen.

Iets voor uw organisatie?

Dit is ideaal voor organisaties die een concrete activiteit in de buurt willen organiseren voor mensen met en zonder verstandelijke beperking.

Tips uit Amsterdam

- Bedenk een leuk concreet project met speciale activiteiten.
- Maak van tevoren afspraken over wat u na dat project gaat doen.
- Zorg dat u bij kleinschalige activiteiten aandacht hebt voor de PR, nodig bijvoorbeeld een fotograaf en journalist uit.
- Bespreek de PR altijd met de deelnemers en hun begeleiders.
- Koppel de samenwerking niet aan personen, maar aan organisaties.
- Werk samen met professionals en met beleidsmakers en maak concrete afspraken met elkaar.

Samenwerkingspartners

Dynamo, Stadsdeel oost, Cordaan, Philadelphia, Amsta, MEE, 's Heerenloo, Gehandicaptenbelangen Oost-Watergraafsmeer en Stadsdeel Oost.

Wat kost dit?

150.000 euro.

Karen Soeterik

“De presentatie van de Fashion show vond ik heel bijzonder. Op het podium stonden meiden met en zonder beperking, meiden met en zonder hoofddoek. Dat was prachtig om te zien. Een modeshow is vaak gericht op een standaard, op iets wat standaard mooi is. Met deze modeshow ontdekten de meiden dat anders-zijn mooi is, dat verschillend zijn mooi is. Ik merkte dat dit voor de deelnemers zelf ook een belangrijk moment was. Meiden kregen zelfvertrouwen en het gevoel: ik ben mooi zoals ik ben. Ook het publiek was heel divers, oud en jong, migrant en autochtoon. Het gaf mij een rijk gevoel om al die mensen bij elkaar te hebben.”

Meer weten?

www.stichtingprisma.nl

“
Vertrouw in je eigen
lichaam en geest
”

Met je ziekte aan de slag

Arbeidsgerichte groepstraining voor chronisch zieken

Wie een ernstige chronische ziekte heeft, weet dat het niet meevalt om een baan te hebben. Vermoeidheid, schuldgevoel, onbegrip bij de leidinggevende of bij collega's, de angst om de baan kwijt te raken... Herkenbaar? Het Coronel Instituut voor Arbeid en Gezondheid bij het AMC in Amsterdam heeft de effectieve training 'Met je ziekte aan de slag' ontwikkeld.

Succesformule

'Met je ziekte aan de slag' is een groepstraining van zeven ochtenden in combinatie met drie individuele gesprekken. De training blijkt zeer geschikt voor mensen met verschillende chronische ziekten. Het uitwisselen van ervaringen, het reflecteren op wat nu precies de knelpunten op het werk zijn, het oefenen in het kort en helder aan collega's uitleggen wat je hebt, het onderhandelen met de leidinggevende, het zijn onderdelen van de training die bemoeiend en effectief blijken. Cursisten zijn beter in het oplossen van knelpunten en minder moe.

De training is gebaseerd op empowerment: het aanreiken van kennis en inzichten en het ontwikkelen van vaardigheden, met name communicatievaardigheden. Het doel is dat werknemers met een chronische ziekte dankzij de training zelf leren hoe ze problemen kunnen oplossen en wie ze daarbij kunnen inschakelen. Het uiteindelijke doel is dat ze hun plezier in het werk houden en niet onnodig hun werk verliezen.

Waarom?

Eén op de drie werknemers heeft een chronische ziekte. De meesten hebben daar niet noemenswaardig last van, maar een deel van hen heeft grote moeite het werk vol te houden. Het Coronel Instituut merkte dat er eigenlijk geen oog is voor mensen met een chronische ziekte die gewoon doorwerken. Terwijl ze vaak wel problemen ondervinden op hun werk en kans lopen om onnodig hun werk kwijt te raken. Als er iets gebeurt, dan is het vaak te laat. In deze context is de training 'Met je ziekte aan de slag' ontwikkeld.

Resultaten

- Een training voor werkende mensen met een chronische ziekte, inclusief cursusboek en trainershandleiding.
- Cursisten zijn effectiever in het oplossen van knelpunten op het werk.
- Twee jaar na de training hebben ze aantoonbaar minder vermoeidheidsklachten dan de mensen die de training niet volgden.
- De cursisten zijn beter in staat te communiceren over hun ziekte. De kwaliteit van leven is beter, ze voelen zich mentaal beter.
- Het werken met een chronische ziekte heeft meer aandacht gekregen in de gezondheidszorg, de arbozorg en bij patiëntenverenigingen.

“Wat is belangrijk om met plezier te kunnen werken”

Inge Varekamp, projectleider

Iets voor uw organisatie?

Knelpunten op het werk rond chronische aandoeningen zijn vaak op te lossen. Deze training werkt preventief, minder uitval van mensen met een chronische ziekte. De HRM-afdeling kan aandacht schenken aan diversiteitsbeleid voor mensen met een arbeidshandicap. Richt u op behoud van werk in een vroeg stadium, in plaats van op het re-integreren na ziekteverzuim.

Tips uit Amsterdam

- Interview mensen met een chronische ziekte en zet ze in de schijnwerpers (personeelsblad).
- Organiseer een prijsvraag: wie heeft de beste leidinggevende?
- Bedenk dat moeheid voor een deel met stress op het werk te maken heeft.
- Geef voorlichting over de training ‘met uw ziekte aan de slag’.
- Zoek contact met patiëntenverenigingen voor meer informatie.

Samenwerkingspartners

Patiëntenverenigingen, de arbodienst ArboUnie en de afdeling ergotherapie/stemmingsstoornissen van het AMC en Stichting Welder.

Wat kost dit?

De training kost 2.000 euro per persoon.

Inge Varekamp

“Charlotte is 52 jaar en heeft een hartaandoening. Ze werkt als huishoudelijke hulp in de zorg en is voor 25 tot 35 procent afgekeurd. Ze vertelt: ‘Ik presteer al zo weinig, dus ik zeg maar niks’ en loopt vaak met een grote boog om haar leidinggevende heen. Tegelijkertijd wil ze graag een aantal zaken anders geregeld hebben. Tijdens de training oefent Charlotte hoe ze assertief een gesprek met haar leidinggevende kan aangaan. Zo krijgt zij inzicht in haar eigen communicatie, haar rechten als werknemer en in de problemen op haar werk. Om vervolgens stap voor stap de knelpunten op te lossen en weer met plezier te werken. Ik vind het mooi om te zien wat zij leert van de training.”

Meer weten?

www.amc.nl/coronel onder het kopje ‘Onderwijs en opleidingen’ (onderwijsmaterialen) en varekamp@xs4all.nl

Minder eenzaam via chatten uit Amsterdam

Ondersteuning op basis van gelijkwaardigheid

Chatten is een uitkomst voor mensen die de deur niet uitkomen. Dat blijkt uit het project Humanitas Chat. Via dit project worden niet alleen mensen met een beperking bereikt, ook vrijwilligers met een beperking krijgen de kans om zich in te zetten voor een ander. Zo snijdt het mes aan twee kanten.

Succesformule

Mensen die in een sociaal isolement zitten en de deur niet uitkomen, praten via Humanitas Chat met een vrijwilliger. Een deel van hen heeft een beperking: doof, slecht ter been, psychische of psychiatrische problemen. Chatten is voor hen een uitkomst.

Kracht van dit project is dat de vrijwilligers vaak zelf ook een beperking hebben. Dat maakt de verhouding gelijkwaardig. Op basis van die gelijkwaardigheid ondersteunen ze de mensen om weer regie te nemen over hun leven, om deel te nemen aan de maatschappij en hun eigen problemen op te lossen. Extra pluspunt is dat Humanitas Chat vrijwilligers met een beperking de kans geeft om laagdrempelig vrijwilligerswerk te doen. Ervaring leert dat mensen die eerst chatten over hun problemen later soms zelf vrijwilliger worden.

De jury van de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010: "Chatten is modern, niet meer weg te denken uit onze samenleving.

Het is heel belangrijk om juist op deze manier die mensen te kunnen bereiken, die anders wellicht in de schaduw zouden blijven staan. En de chat geeft aan beide zijden gelijkheid."

Waarom?

Humanitas wil mensen bereiken die in een sociaal isolement zitten, vooral mensen die het moeilijk vinden om hun verhaal aan anderen in hun eigen omgeving te vertellen. Dat zijn deels mensen met een beperking die moeilijker in contact met anderen komen. Chatten via de computer helpt.

Resultaten

- 4500 chatgesprekken met allerlei verschillende mensen: ze komen uit hun isolement.
- 80 vrijwilligers, waarvan 20 met een beperking.
- 200 mensen zijn als vrijwilligers getraind.
- 89% van de deelnemers heeft een goed gesprek gehad.
- 82% heeft daadwerkelijk iets aan het gesprek: het biedt een antwoord op een vraag of een oplossing waarmee ze aan de slag kunnen.
- Mensen die eerst een vraag hebben, worden actief als vrijwilliger.
- Contact op voet van gelijkheid, de basis van het VN-Gehandicaptenverdrag.

“Ik zie levens opbloeien”

Edwin Herzberg, projectleider

Iets voor uw organisatie?

Als u gebruik maakt van internet, dan wordt u toegankelijk voor groepen mensen die u anders niet bereikt. Denk aan mensen die het huis niet uit kunnen of durven of mensen die in het openbaar moeilijk contact leggen. Doe er uw voordeel mee, is het advies van Humanitas.

Tips uit Amsterdam

- Maak gebruik van nieuwe communicatiemiddelen om mensen te bereiken.
- Gebruik Twitter om nieuwe vrijwilligers te werven.
- Gebruik E-learning voor de opleiding of vrijwilligerstraining.
- Realiseer u dat deze vorm van ondersteuning ook tijd en middelen vraagt.
- Bereik nieuwe doelgroepen met online ondersteuning.

Samenwerkingspartners

Netwerk Online Hulp waarin verschillende organisaties vertegenwoordigd zijn; o.a. GGZ-instellingen, Fiom, korrelatie, sensor, 113online, slachtofferhulp. Daarnaast zijn er in 2010 samenwerkingsafspraken gemaakt met Virenze, GGZ-instelling en Yarden.

Wat kost dit?

25 euro per chatgesprek.

Edwin Herzberg

“Wat ik zelf altijd heel ontroerend vind, is als vrijwilligers vertellen hoeveel dit werk voor hen betekent. Iemand in een rolstoel bijvoorbeeld zegt: ‘ik probeer mensen altijd weer een beetje vrolijker te maken.’ Als dat lukt, dan is dat fantastisch. Een ander voorbeeld is een vrouw die eerst als deelnemer aan de chat meedeed en nu een actieve vrijwilliger is. Ik zie die levens opbloeien, mensen krijgen opnieuw een vervulling in hun leven.”

Meer weten?

www.hetluisterendoog.nl

Ondernemen met een beperking uit Beek

Talentedbank met producten en diensten

Op zoek naar een fotograaf, autorijschool, koerier of andere ondernemer? Kijk op www.ondernemenmetbeperking.nl. Op deze website presenteren mensen met een beperking hun producten en diensten. Motto: je hebt echt niet al je ledematen en zintuigen nodig om je talenten tot volle bloei te laten komen.

Succesformule

De website 'Ondernemen met beperking' is een talentenbank van mensen met een beperking. Iedereen die wil en kan werken en zelfstandig producten en/of diensten aanbiedt, kan zich aanmelden. Het succes van de site zit in de bundeling van krachten. Mensen met een beperking presenteren zich gezamenlijk waardoor zichtbaarder wordt wat ze voor anderen kunnen betekenen. De talentenbank is voor iedereen toegankelijk. Ieder profiel bestaat uit een persoonlijk verhaal en een persoonlijke missie. Succesverhalen van anderen werken stimulerend en brengen anderen op ideeën.

Waarom?

Werken is gezond, zeker wanneer je met je talenten aan de slag kunt gaan. Maar als je een beperking hebt, valt het niet meer om passend werk te vinden. Honderdduizenden hebben momenteel geen of te weinig

werk. Dit komt ook omdat er te weinig wordt samengewerkt tussen partijen en er te weinig inzicht is wat mensen met een beperking kunnen betekenen. Deze site geeft een goed beeld van de talenten van mensen met een beperking.

Resultaten

- Ondernemers met een beperking worden via dit platform zichtbaar en vindbaar gemaakt.
- Een digitaal systeem dat voor iedereen toegankelijk is.
- Kennis en ervaring worden via netwerken en LinkedIn gedeeld.
- Deelnemers aan het platform maken gebruik van elkaars diensten: een ondernemer met een beperking heeft een website laten ontwerpen door een andere ondernemer met een beperking.
- Er ontstaat een nieuwe en positieve dynamiek tussen ondernemers met een beperking.
- Mensen worden aangesproken op hun talenten en niet op hun beperkingen.

Iets voor uw organisatie?

Deze website laat zien dat krachtenbundeling rondom talenten goed werkt. De website kunt u natuurlijk ook gebruiken als u op zoek bent naar een product of een dienst.

“Het belang van mensen met een beperking moet meer voorop staan”

Alexandra Woldring, initiatiefnemer

Tips uit Beek

- Richt je op de talenten van mensen met een beperking. Iedereen heeft talent; maak er gebruik van.
- Zet het belang van mensen met een beperking centraal, niet je eigen belang.
- Wees flexibel: iedere man of vrouw met een beperking die je aan werk helpt, is er een.
- Vraag je af wat je toegevoegde waarde is voor iemand met een beperking. Denk niet in procedures, programma's en regels maar waar je iemand écht mee kunt helpen.

Samenwerkingspartners

Stichting Welder, Vilans, Kenniscentrum CrossOver, YUUB, Visie in Uitvoering, Werkpad. Tal van mensen uit de doelgroep en organisaties uit het werkveld Werk & Handicap én werkgevers zijn geraadpleegd.

Wat kost dit?

De ontwikkeling van het systeem en de implementatie in één regio is begroot op 125.000 euro. Voor de ontwikkeling 75.000 euro en voor de implementatie van een regio 50.000 euro. Het streven is om een talentenbank met matchingsysteem per regio op te starten.

Alexandra Woldring

“Ik spreek veel met ondernemende mensen met een beperking. Dan valt mij op dat het mensen zijn die heel graag willen, die veel talenten hebben en die veel voor anderen kunnen betekenen. De ervaring leert dat zij vaak tegen bureaucratische regels oplopen. Dat is lastig omdat de continuïteit er vaak niet is. Het belang van mensen met een beperking moet meer voorop staan en niet de wet- en regelgeving of het eigenbelang van re-integratiebedrijven. Mensen met een beperking moeten met hun talenten aan de slag kunnen.”

Meer weten?

www.ondernemenmetbeperking.nl en
www.sympassion.com

Sportieve handy's in Rotterdam

Sporten binnen een sociaal vangnet

Lekker sporten en je 'thuis voelen'. Dat is de formule van Sportieve Handy's in Rotterdam, een sportschool en yogastudio voor visueel gehandicapten en voor mensen met niet aangeboren hersenletsel. Sportieve Handy's gaat verder; daar waar de revalidatie stopt.

Succesformule

Sportieve Handy's is niet zomaar een sportschool. Het lijkt meer op één grote familie. Wie binnenkomt, heeft het gevoel een huiskamer binnen te lopen, zo hoort het ook, vindt de sportschool. Hier kom je om te sporten én om je sociale contacten te onderhouden. De sporters zijn zeer betrokken met elkaar. Vaak worden ze vrijwilliger in de sportschool waardoor ze nog meer uit hun isolement komen.

De kracht van Sportieve Handy's is dat de sportschool doorgaat daar waar de revalidatie stopt. Er zijn allerlei activiteiten naast het sporten, zoals yoga en een programma voor afvallers. De sportschool is een sociaal vangnet. De zelfredzaamheid van de sporters wordt aangesproken en de sporters krijgen meer vertrouwen in hun eigen lichaam en geest. Er is o.a. een fysiotherapeut, een diëtist in de sportschool en als dat nodig is komt er een formulierenteam om de sporters te helpen bij het invullen van lastige formulieren.

Waarom?

Initiatiefneemster Annemarie is gestart met de sportschool vanwege haar eigen beperking. Zij heeft minder dan 1% zicht. Ze was op zoek naar een sportschool om haar gewicht te beheersen, maar ze kon niet terecht bij een reguliere sportschool. Daar was geen tijd voor begeleiding en haar blindengeleide hond mocht niet mee. Zo kwam ze op het idee om zelf een sportschool op te zetten.

Resultaten

- 80 leden die gemiddeld 2x per week sporten.
- Mensen met een handicap worden geactiveerd en maken weer deel uit van de maatschappij.
- Mensen leren anders aankijken tegen hun uitkering: ze zien een WAO-uitkering als salaris voor het vrijwilligerswerk bij de sportschool.
- Sommige mensen met een langdurige uitkering komen via de OK Bank aan vrijwilligerswerk.
- Naast de sportschool is een fysiotherapiepraktijk opgezet.
- Via een diëtiste leren mensen beter met hun voeding om te gaan.

“Alle mensen hebben het recht om op deze wereld te bestaan”

Annemarie Uitjens, oprichter

Iets voor uw organisatie?

Het is helemaal niet moeilijk om een deparce te starten met mensen met een beperking. Voor visueel gehandicapten maakt het niet uit hoe iemand is, er is geen gêne, iedereen respecteert zijn of haar handicap en begrijpt de situatie om verder te willen komen.

Tips uit Rotterdam

- Neem een half jaar de tijd om het plan uit te denken en neem dan een half jaar de tijd om stappen te zetten.
- Toon doorzettingsvermogen om een sportschool op te zetten: als je iets heel graag wilt, schroom dan niet om eigen middelen in te zetten. Je wordt voor vol aangezien als je een eigen bedrijf start zonder subsidie.
- Behandel mensen met een beperking als ‘gewone’ mensen.
- Heb plezier in wat je doet.
- Wees vooral jezelf: er is niemand die het zo goed kan als jij.

Samenwerkingspartners

Zorginstellingen, huisartsen, specialisten, Platforms voor gehandicapten, SBAW, OK Bank, gemeente Rotterdam, e.d.

Wat kost dit?

Een sporter betaalt 270 euro per jaar. De contributie levert 1.300 euro per maand op. De gemeente Rotterdam draagt 20.000 euro subsidie bij.

Annemarie Uitjens

“Ik vind dat mensen het recht hebben om op deze wereld te mogen bestaan: mensen met een beperking vinden vaak dat ze tweede of derde rang burgers zijn. Wij gaan gelijkwaardig met elkaar om. Mensen zeggen vaak tegen mij dat ze niet merken dat ik de directeur ben, dat ik gelijk met ze sta. Als ik de baas moet zijn, dan neem ik de rol op me. Dat wordt erg gewaardeerd door de mensen. Als mensen heel onredelijk zijn, dan accepteer ik dat niet. Dat weten mensen dondersgoed. Maar mensen weten ook dat ze bij mij terecht kunnen als ze ergens mee zitten. Alles is bij ons en met mij bespreekbaar.”

Meer weten?

www.sportievehandys.nl

Thomas gaat dood uit Oosterhout

Zorg in de laatste fase voor mensen met een verstandelijke beperking

'Ik ben Thomas en ik ga dood' is een film over doodgaan. De film helpt om met mensen met een verstandelijke beperking te praten over een naderende dood. Is dat nodig? Nou en of! De Expertgroep Palliatieve Zorg nam het initiatief.

Succesformule

In de film 'Ik ben Thomas en ik ga dood' spelen vier jongens met een verstandelijke beperking een hoofdrol. Via theatermethodieken zijn zij voorbereid op hun rol. Daarnaast zijn professionals in de film te zien zoals een geestelijk verzorger en een arts. Met elkaar snijden ze een onderwerp aan waar niet vaak hardop over wordt gepraat: doodgaan.

Kracht van deze film is dat deze tot stand is gekomen door een combinatie van verschillende deskundigheden: expertise over palliatieve zorg bij verstandelijk gehandicapten, theater maken met mensen met een beperking en het filmen zelf.

Waarom?

Mensen met een verstandelijke beperking weten niet veel over de dood. Hun hulpverleners, maar ook artsen en verpleegkundigen uit ziekenhuizen, weten op hun beurt niet veel over hoe mensen met een verstande-

lijke beperking omgaan met de dood. En wat zijn hun wensen bij een naderende dood? Door dit zwijgen ontstaan problemen in de laatste levensfase. Een andere reden waarom deze film gemaakt is, is dat er in de verstandelijk gehandicaptenzorg nog weinig ervaring is met palliatieve zorg, dus zorg in die laatste fase. De activiteiten van de Expertgroep Palliatieve Zorg voor mensen met een verstandelijke beperking heeft geleid tot allerlei resultaten.

Resultaten

- Een educatieve dvd voor en door mensen met een verstandelijke beperking over palliatieve zorg, doodgaan en rouw.
- Handleiding met achtergrondinformatie en aandachtspunten.
- Deskundigheidsbevordering bij professionals via jaarlijkse themabijeenkomsten.
- Lezingenreeks voor familie, mantelzorgers en vrijwilligers.
- Betere samenwerking met andere organisaties, zoals een ziekenhuis.
- Organisaties voor mensen met een beperking ontwikkelen steeds vaker visie en beleid rond dit thema.
- Scholen bestellen de film en nemen de film op als onderdeel van hun lesprogramma.

“Het is belangrijk om eerlijk te zijn over de dood”

Bo van Aalst, projectleider

Iets voor uw organisatie?

Als u het thema doodgaan en rouwen bespreekbaar wilt maken bij mensen met een verstandelijke beperking, dan is deze film een goed instrument. Van tevoren met elkaar praten over dit thema is van belang. Als iemand stervende is, bent u feitelijk te laat. Met deze film kunt u tegelijk bewustwording teweeg brengen bij professionals en organisaties. Ook bij familieleden en mantelzorgers, want ook zij krijgen mogelijk te maken met een palliatieve fase van hun dochter/broer of cliënt.

Tips uit Oosterhout

- Organiseer een familiebijeenkomst over palliatieve zorg: ga met deze film op een praktische wijze in gesprek over palliatieve zorg, dood en rouw.
- Deze film is nuttig voor verstandelijk gehandicaptenzorgorganisaties.
- Geef scholing aan medewerkers via themadagen.

Samenwerkingspartners

Netwerk Palliatieve Zorg Stadsgewest Breda, Verstandelijk gehandicaptenzorgorganisaties SOVAK, Prisma, Amarant en MEE. Multimediawerkplaats Flitzdesign, Theaterwerkplaats Tiuri, Johan Cahuzak Theater, Moved media, Concept – Beeld – Geluid.

Wat kost dit?

30.000 euro.

Bo van Aalst

“Doe iets met deze film! Het gebeurt op een woonvoorziening nog steeds dat een bewoner die ernstig ziek is, op een apart kamertje wordt gelegd. De medebewoners weten van niets. Dat wordt een eng kamertje, omdat niemand weet wat er gebeurt. De bewoners voelen heel goed aan dat er iets gaande is. De professionals zijn onthand en weten niet goed raad met de situatie. Ik vind het heel belangrijk dat professionals eerlijk zijn over de dood en ruimte geven aan emoties en vragen die bij de bewoners leven.”

Meer weten?

www.annevillegroep.nl en

www.watalsiknietmeerbeterword.nl

“ Kies en creër je eigen toekomst ”

Toegankelijk strand in Zeeuws-Vlaanderen

Voor strandliefhebbers met een beperking

Wie naar het strand wil en een beperking heeft, zit in Zeeuws-Vlaanderen helemaal goed. Met een vergunning kun je hier de dijk op van de Herdijkte Zwarte polder en via de strekdam het strand bereiken. Nieuwvliet is vanaf nu de beste plek in Nederland voor strandliefhebbers met een beperking!

Succesformule

Waterschap Scheldestromen is bezig om de kust in Zeeuws-Vlaanderen te versterken in de buurt van Nieuwvliet. Daarbij wordt rekening gehouden met mensen met een beperking die in hun rolstoel anders niet het strand op zouden kunnen komen. Waterschap Scheldestromen werkt vanuit verschillende perspectieven. Civiele techniek, omgeving, communicatie... Er wordt onderling goed samengewerkt, men vertrouwt en versterkt elkaar. Er zijn korte lijntjes en dat is één van de voorwaarden voor succes: na kritiek van gebruikers is het plan meteen aangepast.

Kracht van dit project is dat er daadwerkelijk naar gebruikers is geluisterd en dat men creatief heeft meegedacht over een oplossing. Vanaf het voortraject wordt goed overlegd. Dat kost weliswaar tijd, maar die tijd wordt later in het traject bespaard, is de ervaring van Waterschap Scheldestromen.

Waarom?

Een familie stuurde Waterschap Scheldestromen een emotionele mail waarin ze uitlegden dat hun zwaar gehandicapte zoon niet meer naar het strand kon met zijn rolstoel. De dijkovergang was onder een dik pak zand terecht gekomen. Ieder weekend komt dit gezin speciaal uit Egmond aan Zee naar Nieuwvliet om van deze dijkovergang gebruik te maken. Waterschap Scheldestromen nodigde de familie uit voor een gesprek en ging kijken bij de dijkovergang. Er is vervolgens op een strand in de buurt een oplossing bedacht en het plan voor de kustversterking bij Nieuwvliet is aangevuld.

Resultaten

- Een plateau van betonnen platen is op het strand aangelegd voor mensen met een beperking die hun voertuig nodig hebben om op het strand te komen.
- De kustversterking voor het tweede traject is op tijd aangepast, omdat mensen met een beperking van tevoren hebben meegedacht in het ontwerp.
- Er is een zware hoge dam aangelegd: door aanvullingen in het ontwerp kan men via de nieuwe dam toch op het strand komen.
- De hellingen op een dijk zijn niet al te steil gemaakt: er is een vlak in de helling aangebracht als rustpunt voor mensen met een beperking.

“Het is heel leuk dat de aanpassingen worden gewaardeerd”

Michiel Pouwer, projectleider

- Er zijn speciale parkeerplaatsen onderaan de duinen (op het strand) bij de Herdijkte Zwarte Polder en onderaan de duinen op een nabijgelegen strand.

Iets voor uw organisatie?

In Nederland zijn tot 2015 ongeveer honderd stukken dijk en/of duin die versterkt moeten worden. En ook daarna gaat het werk aan de waterkering verder. U kunt dit project als concreet voorbeeld gebruiken om te zien hoe u rekening houdt met mensen met een beperking bij een kustversterking. Met kleine aanpassingen kunt u heel veel betekenen voor deze groep mensen.

Tips uit Zeeland

- Wees in het voortraject zorgvuldig en neem de tijd: ga vroegtijdig met elkaar rond de tafel zitten en breng de risico's in beeld.
- Geef ruimte om mee te denken over het ontwerp op het moment dat er nog aanpassingen gedaan kunnen worden.
- Het is altijd van belang om van tevoren contact te hebben met natuurverenigingen, bewoners en andere betrokkenen.
- Hellingen op een dijk moet u niet al te steil maken: breng een vlak gedeelte in de helling aan, als rustpunt voor mensen met een beperking.

Samenwerkingspartners

Overheden, de aannemer en gebruikers: gezinnen met een kind met beperking.

Wat kost dit?

Totale kosten kustversterking: 160 miljoen euro.

De specifieke kosten voor de aanpassingen in dit project zijn 10.000 euro.

Michiel Pouwer

“Voor mij is het heel normaal om mijn fiets ergens bij een duinovergang neer te zetten en dat ik op die plek naar het strand kan gaan. Ik ben me er nooit zo bewust van geweest wat dat betekent voor mensen die dit niet kunnen. Hun verhaal heeft mij wakker geschud. Voor mij is het belangrijk om goed contact te hebben met mensen met een beperking en hun verhaal te horen hoe zij het beleven. Het is heel leuk om te merken dat de aanpassingen worden gewaardeerd. Ze hebben ons een prachtige foto gestuurd met een bedankje. Op zo'n moment zie je waar je het voor doet!”

Meer weten?

www.scheldestromen.nl en www.kustversterking.nl

VN Verdrag nu waarmaken

Rechten van mensen met een beperking

Te gek natuurlijk dat Nederland het VN Verdrag voor de rechten van mensen met een beperking wel heeft ondertekend, maar niet geratificeerd. Met de campagne VN Verdrag Waarmaken! is stevig ingezet op bewustwording. Want wist u dat Nederland op dit punt flink achterloopt?

Succesformule

De campagne VN Verdrag Waarmaken! zet in op spoedige ratificatie en uitvoering van het VN-verdrag over de rechten van mensen met een beperking. De Coalitie voor Inclusie doet dit door het maatschappelijk draagvlak te vergroten. Alle mensen die een bijdrage willen of kunnen leveren aan een meer inclusieve samenleving worden aangesproken: beleidsmakers en beslissers, politici, de regering, maar ook mensen met een beperking zelf en het brede publiek. Er zijn conferenties, landelijke en lokale bijeenkomsten en in maart 2011 is een grote manifestatie georganiseerd in de Jaarbeurs in Utrecht.

Kracht van dit project is dat bewustwording en verbinding centraal staan. De druk wordt langzaam opgevoerd. Mensen ontmoeten elkaar, praten over de rechten van mensen met een beperking en worden zich zo bewust van de urgentie van ratificatie. De groep die zich hier sterk voor maakt, wordt steeds groter. De campagne is erop

gericht om de verschillende organisaties zélf op positieve ideeën te brengen en hen te stimuleren om hun bijdrage te leveren.

Waarom gestart?

Nederland heeft het VN verdrag voor de rechten van mensen met een beperking in 2007 ondertekend, maar niet geratificeerd oftewel bekrachtigd. Daarmee loopt Nederland achter in Europa en in de wereld. De Coalitie voor Inclusie wil dat iedereen zich ervan bewust is dat ratificatie van dit verdrag een voorwaarde is als we een toegankelijke en inclusieve samenleving willen. Dat is de reden dat er een brede campagne wordt gevoerd om Nederland alsnog over de streep te trekken.

Resultaten

- Landelijke campagne VN Verdrag Waarmaken!
- Grote manifestatie op 29 maart 2011 in de Jaarbeurs van Utrecht, 1300 bezoekers.
- 2 landelijke bijeenkomsten over samen leren en over samen werken.
- Werkconferentie met 150 genodigden.
- Website: www.verdragwaarmaken.nl.
- 9 politieke en lokale bijeenkomsten.

“Er moet nog veel werk verzet worden”

Heleen Hartholt, projectleider

Iets voor uw organisatie?

Zoek uit of uw organisatie VN Verdrag-proof is. Dus bent u er klaar voor als het verdrag wordt geratificeerd?

Tips

- Zoek verbinding met anderen die ook bezig zijn met de realisatie van gelijke rechten van mensen met een beperking en die ook willen werken aan een inclusieve samenleving.
- Laat zien hoe u gelijke rechten van mensen met een beperking gaat waarmaken.

Samenwerkingspartners

Tientallen mensen en organisaties zoals de Academie voor Zelfstandigheid, MEE Nederland, Perspectief, Vilans, VGN en de CG-Raad.

Wat kost dit?

250.000 euro voor de campagne en heel veel vrijwilligerswerk.

Heleen Hartholt

“Waarom heeft Nederland niet geratificeerd? Dat is op dit moment de meest gestelde vraag. Eigenlijk weten wij dat ook niet. We denken dat het ermee te maken heeft dat ratificatie heel veel gevolgen heeft, voor alle departementen, voor het beleid en voor de manier waarop we de samenleving ingericht hebben. Als je bijvoorbeeld zegt dat iedereen recht heeft op goed regulier onderwijs, dan betekent dat voor Nederland dat het onderwijssysteem anders moet worden ingericht. Dat betekent nogal wat, ook financieel. Er moet nog veel werk verzet worden.”

Meer weten?

www.vnverdragwaarmaken.nl en
www.coalitievoorinclusie.nl.

Volwassenen met een ASS aan het werk

Individueel maatwerk

Stichting Cebos in Amersfoort biedt (jong-)volwassenen met een Autisme Spectrum Stoornis (ASS) een vakopleiding in de financiële- en/of salarisadministratie. Gewoon meedoen op de arbeidsmarkt, is het motto.

Succesformule

Stichting Cebos richt zich bij de opleidingen op de groep mensen met een Autisme Spectrum Stoornis met een gemiddelde tot hoge intelligentie. Het succes van de opleidingen zit in het individueel maatwerk. Sommige cursisten komen drie dagen per week naar het studiecentrum en krijgen veelal individuele begeleiding. Anderen doen de opleiding vanuit huis en worden via internet begeleid. De kracht van dit project zit in de samenwerking met administratiekantoor ASSpiratie.

Dit administratiekantoor is speciaal opgezet voor mensen met een Autisme Spectrum Stoornis om werkervaring te kunnen opdoen. Om de overstap naar een reguliere betaalde baan soepel te laten verlopen, wordt vakinhoudelijke jobcoaching gegeven. De begeleider begeleidt de cursist op de werkplek, net als een gewone jobcoach, maar richt zich daarbij vooral op het vakinhoudelijke deel.

Waarom?

Beroepen in de financiële sector kunnen heel geschikt

zijn voor de groep mensen met een Autisme Spectrum Stoornis die van ordening en cijfers houden. Hun oog voor detail maakt dat ze nauwkeurig zijn. In de opleiding wordt hiermee rekening gehouden. Bijvoorbeeld door langer en uitgebreider stil te staan bij een bepaald onderdeel van de stof.

Stichting Cebos – Centrum Beroepsopleiding en Scholing – heeft de opleidingen aangepast aan de manier van leren en informatie verwerken van mensen met een Autisme Spectrum Stoornis. Waar in het regulier onderwijs de opleidingen breed zijn opgezet en gericht op het aanleren van competenties, biedt Stichting Cebos een vakopleiding. Dat sluit goed aan bij de manier van leren die mensen met een Autisme Spectrum Stoornis hebben.

Resultaten

- 20 cursisten uit heel Nederland doen een individueel opleidingstraject in hun eigen tempo. De één volgt iedere week les, de ander eens per drie weken.
- De opleiding is op maat gemaakt en biedt tevens intensieve begeleiding.
- In 2010 hebben twee cursisten de opleiding loonadministratie afgerond en vijf cursisten hebben het eerste deel van de opleiding in de financiële administratie afgerond.

“De nadruk ligt op hun mogelijkheden”

Jacqueline Hooijer, directeur

Iets voor uw organisatie?

Bent u werkgever en voert u zelf de financiële- en/of salarisadministratie? Neem contact op met Stichting Cebos als u een goed opgeleide werknemer zoekt of met administratiekantoor ASSpiratie als u het werk wilt uitbesteden.

Tips uit Amersfoort

- Luister goed naar wat mensen met een Autisme Spectrum Stoornis zelf zeggen.
- Wees duidelijk en precies in de communicatie.
- Geef opdrachten die helder zijn geformuleerd.
- Geef rust en structuur aan mensen met een Autisme Spectrum Stoornis .

Samenwerkingspartners

Stichting Cebos en ASSpiratie zijn onafhankelijk. Ze hebben contacten met diverse re-integratiebureaus en jobcoach organisaties. Verder zijn ze bekend bij de Nederlandse Vereniging voor Autisme, het Landelijk Netwerk voor Autisme, het Leo Kannerhuis, het UWV en vele andere organisaties, zoals GGZ-instellingen en autismecentra.

Wat kost dit?

De kosten van de opleiding zijn afhankelijk van de

modules die iemand volgt. De modules kosten 525 euro. Stichting Cebos zal nooit winstgevend worden omdat het individueel maatwerk is. De werkelijke kostprijs is onbetaalbaar voor de cursist. Het UWV financiert soms de opleiding voor een cursist.

Jacqueline Hooijer

“Mensen met een Autisme Spectrum Stoornis krijgen vaak met vooroordelen te maken. Je verwacht dat iemand die intelligent is, ook een koffiezetapparaat kan bedienen. Als iemand zegt: ‘dat kan ik niet’ dan is dat ook echt zo. Dat betekent niet dat ze geen zin hebben, maar dat ze dat echt niet kunnen. Mensen met een Autisme Spectrum Stoornis denken en praten vaak heel letterlijk. Dat moet je weten!

Bij Stichting Cebos en ASSpiratie krijgt de cursist, stagiair of medewerker de kans zich te ontwikkelen naar zijn eigen mogelijkheden. De nadruk ligt ook op hun mogelijkheden. Dat vind ik belangrijk, deze mensen zijn gewend benaderd te worden vanuit hun beperkingen.”

Meer weten?

www.cebos.nl en www.asspiratie.nl

Wajongers laten stem horen!

Wajongers nemen heft in eigen hand

Hebben Wajongers een eigen visie? Natuurlijk! Via het project Wajongers Centraal laten Wajongers hun stem horen bij overheid, werkgevers, uitkerings- en welzijnsinstanties en in de media. Het eerste rapport heeft de Tweede Kamer al binnen.

Succesformule

Voor en door Wajongers, is het motto van Wajongers Centraal. In dit project zijn Wajongers de spil waar het om draait. Er zijn heel veel activiteiten, zoals sociale en zakelijke bijeenkomsten, trainingen, cursussen, lezingen en politieke acties. De nadruk ligt op empowerment van de doelgroep zelf. Kracht van dit project is dat er wordt gewerkt vanuit de belevingswereld van Wajongers. Hun eigen ervaringen en visie over zaken als uitkeringen, studie, werk en beeldvorming zijn steeds het uitgangspunt. Inmiddels is Wajongers Centraal uitgegroeid tot een belangenorganisatie waarbinnen Wajongers hun krachten effectief hebben gebundeld. Met gerichte projecten wordt de problematiek rond de Wajong aangepakt.

Waarom gestart?

Er wordt veel gesproken over Wajongers maar zelden met Wajongers. Wajongers Centraal wil de beeldvorming van Wajongers verbeteren. De Wajonger heeft een negatief imago, dit wordt door de overheid onderstreept door het

gebruik van termen als ‘onderkant van de arbeidsmarkt.’ Wajongers Centraal is van start gegaan met het projectplan ‘Laat je stem horen.’ Acht brainstormsessies en een middagbijeenkomst in Utrecht hebben geleid tot een rapport met concrete voorstellen van Wajongers om hun invloed op het publieke debat, de beeldvorming en het beleid te versterken. Dit rapport is aangeboden aan de Tweede Kamer.

Resultaten

- Trainingsbureau voor en door Wajongers.
- Een succesvolle politieke lobby: ‘het document van zorgen’ is aan diverse politici en aan de staatssecretaris voorgelegd.
- Stichting Wajongers wordt binnenkort opgericht en heeft een achterban van zo’n 150 Wajongers. In totaal ontvangen 357 mensen onze nieuwsbrief. De website heeft ruim 30 bezoekers per dag.
- Uitgeven van een nieuwsbrief, verzorgen van lezingen en presentaties.
- Filmpje op de website over de lezing zelfontwikkeling vanuit een beperking.

Iets voor uw organisatie?

Dit is een oproep voor werkgevers: neem Wajongers in dienst, niet omdat ze Wajonger zijn maar vanwege hun

“Ik werk nu met veel plezier”

Dinand Brummelhuis, contactpersoon

motivatie en talenten. Op dit moment wordt 1% fte nog niet gehaald. Geef als bedrijfsleven het goede voorbeeld!

Tips voor Wajongers

- Neem als Wajonger het heft in eigen hand, daarmee vergroot je je kansen bij een sollicitatie.
- Kies en creëer je eigen toekomst en laat anderen niet voor jou beslissen.
- Werk samen met allerlei partijen.

Samenwerkingspartners

NSGK, Revalidatiefonds, Coalitie voor inclusie, MEE, REA College Nijmegen, CNV Jongeren, Kenniscentrum Crossover, Valid People, Handicap en Studie, CG raad, PAS Nederland, Drive netwerk, Nederland werkt.

Wat kost dit?

Veel werk wordt tot nu toe vrijwillig gedaan.

Dinand Brummelhuis

“In 2006 heb ik een re-integratietraject gevolgd en dat was niet erg succesvol. Daarna zag ik het niet zo zitten om te solliciteren. Toen ben ik vrijwilligerswerk gaan doen voor Wajongers Centraal. Ik heb de website

ontwikkeld, teksten geschreven en de site vormgegeven. Die kwaliteiten heb ik verder ontwikkeld. Via deze website ben ik ontdekt door mijn huidige werkgever. Ik werk nu bij het Werkgeversservicepunt033 in Amersfoort, als coördinerend webredacteur. Daar werk ik nu met veel plezier!”

Meer weten?

www.wajongerscentraal.nl

Zomaar een woonwijk in Julianadorp

Bewoners met en zonder beperking wonen naast elkaar

't Laar is een gloednieuwe wijk in Julianadorp waar totaal 200 mensen met een beperking gaan wonen. Bewoners met en zonder beperking doen hier veel voor elkaar. Maaltijden rondbrengen, op het huis passen, voorlezen, gezamenlijk eten. Win-win is het uitgangspunt.

Succesformule

't Laar is een veilige woonwijk waar bewoners zich thuis en respect tonen voor elkaar. Men helpt elkaar als goede buur bij het wonen en leven in 't Laar. In de woonwijk zijn veel voorzieningen, zoals een zwembad, eetcafé, educatiecentrum en boerderij. Aantrekkelijke voorzieningen waar mensen met en zonder beperking gebruik van maken. 's Heeren Loo regelt dit, samen met wijkbewoners en vrijwilligers. Mensen met een beperking doen taken waardoor ze in contact komen met andere wijkbewoners. Maaltijden rondbrengen, tuinonderhoud, vakantieoppas. Zo lukt het om zo gewoon mogelijk te wonen in deze wijk.

Kracht van dit project zit in de professionals. Zij stralen ambitie en enthousiasme uit om vanuit cliëntenperspectief samen kansen te creëren in deze wijk. Zij geven bewoners met een beperking alle steun zodat die zelf keuzes kunnen maken en zelf de regie voeren over hun leven.

Waarom?

De woonwijk 't Laar is ontwikkeld om een impuls te geven aan de integratie van mensen met en zonder beperking. De wijk gaat uit van kansen, perspectieven en talenten van iedereen. De wijk is gestart om mensen met een beperking in staat te stellen zoveel mogelijk een sociaal en maatschappelijk leven te leiden dat aansluit bij hun mogelijkheden en wensen. Daarnaast is het de bedoeling dat zij zoveel mogelijk gebruik maken van algemene voorzieningen. Ze leren om minder afhankelijk te worden van professionele hulpverlening.

Resultaten

- Een woonwijk 40% verstandelijk gehandicapten.
- Cliënten van 's-Heeren Loo wonen met plezier in de gemengde wijk.
- Wijkbewoners leven er zo gewoon mogelijk.
- Sociale verbindingen zijn tot stand gekomen.
- Een aantal bewoners maakt gebruik van de algemene voorzieningen op het terrein.
- Er is een dienstenruilconcept ontwikkeld.

Iets voor uw gemeente?

Wilt u ook een gewone wijk met een bijzonder karakter? Benut de talenten en mogelijkheden van cliënten

“Mensen zetten hun eigen talenten in waardoor zij geïnspireerd blijven”

John van den Oord, projectmanager Stichting MEER

optimaal door diensten aan te bieden die interessant zijn voor alle wijkbewoners. Organiseer trainingen en conferenties die erop gericht zijn dat wijkbewoners samen wonen en leven. Kijk naar wat hen bindt.

Tips uit Julianadorp

- Verkoop het instellingsterrein aan de gemeente.
- Maak een gewone wijk binnen de gemeente waar de voorzieningen toegankelijk zijn voor iedereen.
- De gemeente moet zich verantwoordelijk voelen voor de nieuwe wijk (o.a. voor de ondernemers en voor de kinderboerderij).
- Zorg dat medewerkers cliënten stimuleren om eigen keuzes te maken, gebruik te maken van hun eigen netwerk en regie te voeren over hun eigen leven.
- Inspireer medewerkers tijdens een training of mini-werkconferentie om zelf na te denken over een activiteit, een interventie of project waarmee een daadwerkelijke bijdrage wordt geleverd aan een inclusieve woon- en leefwijk.

Samenwerkingspartners

Welzijnsorganisaties in Den Helder, gemeente Den Helder, projectontwikkelaar Van Wijnen, makelaar, woningcorporatie en 's Heeren Loo.

Wat kost dit?

Door verkoop van het instellingsterrein (aan gemeente, projectontwikkelaar) is 's Heeren Loo in staat om het project te financieren. Er is geld vanuit de AWBZ beschikbaar, omdat de oude paviljoen waren afgeschreven.

John van den Oord

“Ik ben enthousiast over het concept dienstenruil. Daar liggen nieuwe kansen, daarmee creëren we een win-win situatie. Mensen zetten hun eigen talenten in, waardoor zij geïnspireerd blijven. Een voorbeeld is een ouder die al jaren heeft voorgelezen op een groep en wel eens iets anders wil. Zij houdt van sporten en het is de kunst om haar talenten via de dienstenruil op een nieuwe manier in te zetten. Ook voor de vrijwilligers is een nieuwe rol weggelegd bij de dienstenruil. Zij kunnen punten verdienen voor bepaalde diensten en krijgen andere diensten terug.”

Meer weten?

www.stichtingmeer.nl

Uit het juryrapport

MOVISIE Diversiteitsprijs 2010

Juryleden

- Jetta Klijnsma, voorzitter jury (Tweede Kamerlid PvdA)
- Ronald May (voormalig coördinator Intercultureel Management GGZ Altrecht)
- Hans van der Wilk (oud-directeur Pandora)
- Léon Poffé (projectleider gelijke behandeling en personen met een handicap Ministerie van VWS)
- Reni de Boer (voormalig ambassadeur Onbeperkt Nederland)
- Simone Kortbeek (directie MOVISIE)

Inzendingen voor de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010

Het thema van de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010 is: 'Leven met beperkingen... Hoe anders mag je zijn?'. Er zijn 101 projecten ingediend voor deze prijs. De jury spreekt haar waardering uit voor het grote aantal projecten dat aandacht besteedt aan integratie van mensen met en zonder beperkingen. Veel projecten zijn gericht op mensen met een verstandelijke beperking. De aandacht voor nieuwe Nederlanders (allochtonen) is echter beperkt. Het is goed te zien dat veel projecten samen met mensen met een beperking zijn opgezet en ontwikkeld. De door de jury genomineerde projecten hebben met elkaar gemeen dat ze helemaal de geest van het VN-Gehandicaptenverdrag ademen.

Aanmoedigingsprijs

De jury spreekt extra waardering uit voor enkele projecten die zij niet nomineert, maar die aanmoediging verdienen. Het zijn goede voorbeelden, die nagevolgd zouden kunnen worden.

Stichting Allochtonen en Kanker (Amsterdam)

Stichting Allochtonen en Kanker maakt kanker bespreekbaar bij een moeilijk bereikbare groep en doorbreekt het taboe rond kanker. Zij speelt een actieve rol bij de begeleiding, doorverwijzing en verbetering van de leefwereld van allochtone kankerpatiënten.

Annevillegroep (Oosterhout)

Annevillegroep maakt een educatieve film over palliatieve zorg, dood en rouw voor en door mensen met een verstandelijke beperking. Doodgaan en rouwen, wat gebeurt er en hoe ga je er mee om? Hoe anders mag je zijn, ook in tijden van ziekte en sterven?

Wajongers Centraal (Landelijk initiatief)

Wajongers Centraal is een initiatiefgroep, opgericht door vijf Wajongers, die hun stem willen laten horen. Zij opereert vanuit de belevingswereld van Wajongers. Het doel is dat Wajongers zelf hun invloed op het publieke debat, de beeldvorming en het beleid versterken.

Eervolle vermelding

Een eervolle vermelding verdienen de Stichting Prokkel en de Coalitie voor Inclusie.

Stichting Prokkel (Apeldoorn)

Een Prokkel is een prikkelende ontmoeting tussen mensen met en zonder verstandelijke beperking om te laten zien welke mogelijkheden er zijn voor integratie en participatie. Prokkel spreekt zeer veel mensen aan, o.a. ondernemers, scholieren, vrijwilligers, zorgaanbieders en gemeenteambtenaren. Het aantal Prokkel groeit gestaag: van 40 in 2008 naar 173 in 2010.

De Coalitie voor Inclusie (Landelijk initiatief)

De Coalitie voor Inclusie organiseert een landelijke campagne rond het VN Verdrag Waarmaken Nu! Het organiseren van ontmoetingen, het uitvoeren van onderzoek en het opzetten van een Mediamarathon, waarin ambassadeurs laten weten waarom het VN Verdrag van groot belang is. Er zijn veel verschillende organisaties bij betrokken.

Waarom zijn zij genomineerd?

Brugklastas (FOVIG: Federatie Ouders Visueel Gehandicapte kinderen, Utrecht)

Jury voorzitter Jetta Klijnsma: "De jury vindt de brugklastas een geweldig project. In deze tas krijgen brugklassers met een visuele beperking een hele hoop dingen mee, zaken die niet alleen voor henzelf ontzettend belangrijk zijn, maar ook belangrijk voor hun klasgenoten. Die hebben eigenlijk nog nooit gewerkt met mensen met een visuele beperking. In de tas zit-

ten allerlei attributen, die er toe doen. Zoals bijvoorbeeld een usb-stick, waar de schoolboeken op staan, maar ook een blinddoek zodat je medeklasgenoten kunnen ervaren hoe het is om even niet zo goed te kunnen zien. Dit is het 'het ei van Columbus' volgens de jury. En het mooie is dat die brugklastas is samengesteld door vrijwilligers. De tas kost eigenlijk maar heel weinig: 20.000 euro voor heel veel kinderen. De jury hoopt dat de tas een grote vlucht neemt over heel Nederland en dat heel veel kinderen met een visuele beperking hier groot profijt van kunnen hebben en heel veel nieuwe vrienden opdoen. En daar gaat het om: iedereen doet mee! "

Chat 'Het Luisterend Oog' (Vereniging Humanitas, Amsterdam)

Léon Poffé: "Chatten is modern, vindt de jury, niet meer weg te denken uit onze samenleving. Het is heel belangrijk om juist op deze manier die mensen te kunnen bereiken, die anders wellicht in de schaduw zouden blijven staan. En de chat geeft aan beide zijden gelijkheid. Dat is natuurlijk heel erg belangrijk. Het ademt helemaal de sfeer en de bedoeling uit van het VN Verdrag, dat nog door Nederland geratificeerd moet worden. Zeker zo belangrijk is - zo blijkt in de praktijk - dat diegene die eerst aan de ene kant zat met een vraag, later aan de andere kant van het scherm gaat zitten als vrijwilliger en dat geeft heel mooi aan wat gelijkheid is. De jury heeft ook gekeken naar het kostenaspect. Met heel veel vrijwilligers en de technologie zoals die er gelukkig is, denkt de jury dat dit project voor een steeds kleinere prijs aangeboden zou kunnen worden."

Onbeperkt Actief - Onbeperkt Meedoen (Raster Welzijn, Deventer)

Ronald May: "De jury vindt dit een heel interessant project, omdat er op basis van een hele duidelijke visie wordt gewerkt. Op voet van gelijkheid brengt het mensen met en zonder beperking bij elkaar om eenvoudige lokale initiatieven te stimuleren. Met elkaar worden hele gezellige bijeenkomsten georganiseerd. Deze buurtmethodiek bereikt heel veel mensen: in een jaar tijd meer dan 600 mensen en alles op basis van vrijwilligheid. Bovendien is het initiatief uitgegaan van een diversiteit aan deelnemers en dat is ook één van de argumenten waarom de jury dit initiatief heeft genomineerd. Het is heel eenvoudig, gaat uit van een visie van gelijkheid (VN Verdrag). De financiering wordt voor een groot deel voor eigen rekening genomen: men doet aan fundraising en er is zelfs een kunstveiling. Al die kleine initiatieven zijn ons erg sympathiek."

Winnaar Raster Welzijn

De winnaar van de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010 is Onbeperkt Actief - Onbeperkt meedoen van Raster Welzijn. De jury is onder de indruk van de aanstekelijkheid en de eenvoud van dit project. Nederland heeft steeds minder buurtgevoel en dat krijgt vorm in Deventer: 'buurt maken' heet dat in Salland. De vraag van mensen met een verstandelijke beperking is leidend en de buurtbewoners doen mee. De jury prijst de reikwijdte van het project: ambitie en talenten in de buurt werken als een olievlek naar andere wijken. De jury vindt de erkenning waardevol, dat de omgang met en van mensen die anders zijn, vreemd kan zijn en niet altijd makkelijk is. Het is een andere manier van

kijken en organiseren: "kantelen in denken en doen". Van plannen maken tot samen actief zijn, op voet van gelijkheid, zoals naar voren komt in het VN Verdrag. De jury roemt de actieve inbreng van de vrijwilligers en het enthousiasme van de projectleider doet een nieuwe dynamiek in sociale contacten ontstaan. De buurt verzint steeds iets nieuws en gaat verder, ook als het even tegen zit. Tot slot waardeert de jury dat er met heel weinig financiële middelen zoveel is bereikt.

Het volledige juryrapport is na te lezen op www.movisie.nl/diversiteitsprijs

Annie Oude Avenhuis, projectleider MOVISIE
Diversiteitsprijs 2010

Goeie match met VSBfonds

MOVISIE is blij met de bijdrage van VSBfonds voor de Diversiteitsprijs 2010. "VSBfonds is ook blij met de inzet van MOVISIE", vertelt Paul Klouwens, senior adviseur donaties van het fonds. "Het is een goeie match. Voor VSBfonds is het belangrijk dat iedereen mee kan doen in de samenleving. De Diversiteitsprijs 2010 maakt activiteiten zichtbaar die gericht zijn op versterking van mensen met een beperking. Daardoor kunnen zij volwaardig meedoen en dat is de reden dat wij daar graag een bijdrage aan leveren." Met de bijdrage van VSBfonds heeft MOVISIE de Diversiteitsprijs dit jaar groter kunnen aanpakken en dat heeft volgens Klouwens een driedubbel effect. "MOVISIE heeft vier keer zoveel inzendingen ontvangen voor de prijs als het jaar ervoor. Er is meer aandacht voor het versterken van mensen met een beperking. Als VSBfonds hopen we dat organisaties ons beter weten te vinden als ze zich inzetten voor een samenleving waar iedereen mee kan doen en financiering zoeken voor projecten die hieraan bijdragen."

www.vsbfonds.nl

Dankwoord

Op deze plaats wil ik iedereen bedanken die op de een of andere wijze een bijdrage heeft geleverd aan de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010.

Allereerst gaat mijn dank uit naar alle 101 projecten die hebben meegedaan aan de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010. Daarnaast bedank ik de Adviesgroep, die een inspirerende rol heeft gespeeld in het hele traject rond de prijs. De adviesraad bestond uit CG-Raad: Marjolein Sparnaay, Coalitie voor Inclusie: Willem de Gooijer, Commissie Gelijke Behandeling: Keirsten de Jongh, Expertisecentrum Handicap en Studie: Lex Jansen, LPGGz: Steven Makkink, Platform VG: Kees van der Pijl, Taakgroep Handicap & Samenleving: Martijn da Costa, Vilans: Hilair Balster, ZonMw: Judith Jansen en Zorgbelang Nederland: Piet Kuhlmann.

De juryleden wil ik in het bijzonder danken voor hun waardevolle bijdrage en inspirerende jurybijeenkomsten. Zij hebben de nominaties, eervolle vermeldingen en aanmoedigingsprijzen toegekend: Jetta Klijnsma (Tweede Kamer lid PvdA); Ronald May (voormalig coördinator Intercultureel Management GGZ Altrecht); Hans van der Wilk (oud-directeur Pandora); Léon Poffé (projectleider gelijke behandeling en personen met een handicap Ministerie van VWS); Reni de Boer (voormalig ambassadeur Onbeperkt Nederland) en Simone Kortbeek (directeur MOVISIE).

Karin Spaink en Kees Jan van der Klooster dank ik voor hun inhoudelijke bijdrage op de Onbeperkte Diversiteitsdag. Marcel Ham, hoofdredacteur van het tijdschrift TSS en de website socialevraagstukken.nl was een goede voorzitter op deze dag. Het Theater Kreukeldialogen vormde een bijzondere noot in het programma.

Mijn speciale dank gaat uit naar VSBfonds, de hoofdfinancier van de MOVISIE Diversiteitsprijs, die we voor de 4e keer hebben uitgereikt. Paul Klouwens en Astrid ten Siethoff wil ik danken voor de prettige samenwerking.

En niet in de laatste plaats gaat mijn dank uit naar mijn collega's uit het MOVISIE-projectteam: Sita Basant, Henk Beltman, Hanneke Felten, Jiro Ghianni, Paul van Yperen en Lotte Zwaga. Annemies Gort heeft de redactie voortreffelijk gedaan. Zij hebben allen op een enthousiaste, betrokken wijze een (creatieve) bijdrage geleverd aan dit project.

Annie Oude Avenhuis,
Projectleider MOVISIE Diversiteitsprijs 2010

MOVISIE is hét landelijke kennisinstituut en adviesbureau voor maatschappelijke ontwikkeling. We bieden toepasbare kennis, adviezen en oplossingen bij de aanpak van sociale vraagstukken op het terrein van welzijn, participatie, zorg en sociale veiligheid. In ons werk staan vijf actuele thema's centraal: huiselijk & seksueel geweld, kwetsbare groepen, leefbaarheid, mantelzorg en vrijwillige inzet. Onze ambitie is daadwerkelijk te investeren in een krachtige samenleving waarin burgers zoveel mogelijk zelfredzaam kunnen zijn.

Kennis en advies voor
maatschappelijke ontwikkeling

mantelzorg

kwetsbare groepen

vrijwillige inzet

huiselijk en seksueel geweld

leefbaarheid

Leven met beperkingen... hoe anders mag je zijn? Dat is het thema van de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010. De vijftientig projecten in dit boek laten zien dat je op heel veel manieren anders mag zijn. Het zijn vernieuwende initiatieven die op een positieve manier laten zien hoe je in Nederland kunt leven met beperkingen. Een rolstoeltoegankelijk strand in Zeeuws-Vlaanderen, een koor voor mensen met en zonder beperking, een campagne om het VN-verdrag voor de rechten van mensen met een beperking goed te keuren, een vakopleiding voor mensen met autisme, jongeren met een beperking die filmpjes maken over waar ze dagelijks tegenaan lopen...

De winnaar is het project Onbeperkt Actief in Deventer. In twee wijken doen buurtbewoners met en zonder verstandelijke beperking activiteiten met elkaar. "Nederland mist het buurtgevoel en dat krijgt vorm in Deventer met dit project", prijst juryvoorzitter Jetta Klijnsma van de MOVISIE Diversiteitsprijs 2010. Zet u zich ook in voor een inclusieve samenleving? Laat u inspireren!

Postbus 19129 * 3501 DC Utrecht * T 030 789 20 00 * F 030 789 21 11 * www.movisie.nl * info@movisie.nl